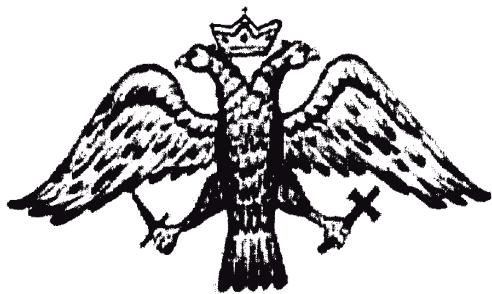

ΘΡΑСΥΒΟΥΛΟΥ СТАНЦА

«ΤΙΜΗΤΕΡΑ†»

συντόμου είρμολογικοῦ μέλους
εἰς ὅλους τοὺς ἄνθους.

Ἀσομαγνητοφωνημέναι ἐκτελέσεις.

λονία† 2013

*Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστον
Θρασνβούλον Στανίτσα.*

Βιογραφικὸν Θρασυβούλου Στανίτσα

Ο Θρασύβουλος Στανίτσας γεννήθηκε στὰ Υψωμαθειά, ἔνα προάστιο τῆς Κωνσταντινούπολης, τὸ 1910. Σὲ ἡλικίᾳ 10 ἑτῶν ἔλαβε τὰ πρῶτα μαθήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀπὸ τὸν θεῖο του, Δημήτριο Θεραπειανό. Άργότερα μαθήτευσε στοὺς Δημήτριο Βουτσινᾶ, Γιάγκο Βασιλειάδη, Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου, στὸν ὅποιον, ὅπως λέγεται, τελειοποιήθηκε μουσικῶς καὶ τέλος στὸν Ἰωάννη Παλάση.

Ἐψαλε σὲ πολλὲς ἐκκλησίες τῆς Πόλης: ως Λαμπαδάριος στὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Μηνᾶ καὶ ως Πρωτοψάλτης στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Θείας Ἀναλήψεως καὶ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Ὑψωμαθείων -μέχρι τὸ 1929, ὅπότε διορίστηκε Β' Δομέστικος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Γαλατᾶ, μέχρι τὸ 1930. Ἐν συνεχείᾳ, διετέλεσε Α' Δομέστικος μέχρι τὸ 1936, καὶ κατόπιν Λαμπαδάριος στὸν ἕδιο Ναό μέχρι τὸ 1939.

Ἡ φήμη του εἶχε ἥδη ἀπλωθεῖ σὲ ὀλόκληρη τὴν Κωνσταντινούπολη, μὲ φυσικὸ ἐπακόλουθο νὰ κληθεῖ «ξωθεν» ἐκεῖνο τὸ ἔτος, προκειμένου νὰ καλύψει τὴν θέση τοῦ Ἀρχοντος Λαμπαδαρίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπέναντι στὸν Κωνσταντίνο Προΐγγο. Τὴν 1^η Μαρτίου τοῦ 1939 χειροθετεῖται Ἀρχων Λαμπαδάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θέση τὴν ὅποια κράτησε μέχρι τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως τοῦ 1961, ὅπότε χειροθετήθηκε Ἀρχων Πρωτοψάλτης, στὴν θέση τοῦ παραιτηθέντος λόγω ἀσθενείας Κωνσταντίνου Προΐγγου.

Στὶς 6 Απριλίου 1964 ἀπελάθηκε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη λόγω τῶν γνωστῶν γεγονότων καὶ τῆς ἑλληνικῆς του ὑπηκοότητας καὶ ἥρθε στὴν Ἀθήνα. Δὲν μένει ὅμως γιὰ πολὺ καὶ φεύγει γιὰ τὴν Χίο, ὅπου ἔμεινε καὶ ἐψαλε περίπου ἔνα ἔτος.

Ἐπειτα φεύγει γιὰ δύο μῆνες στὴν Βηρυττὸ καὶ ἐπανέρχεται στὴν Ἀθήνα, ὅπου τὴν 1^η Ιανουαρίου τοῦ 1966 διορίζεται πρωτοψάλτης στὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων καὶ ψάλλει ἔως τὸ 1981, ὅπότε παραιτεῖται γιὰ λόγους ὑγείας.

Ἐψαλε προσκεκλημένος σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδας, στὴν Ἀμερική (1967), ἀλλὰ καὶ στὴν Ρώμη (1972). Πραγματοποίησε, ἐπίσης, ἀρκετὲς καὶ ἐπιτυχημένες ἐμφανίσεις μὲ τὴν Χορωδία Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ποὺ δίδαξε καὶ διηγήθυνε ὁ ἕδιος, τόσο στὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ στὸ ἔξωτερικό. Βραβεύθηκε ἀπὸ πολλοὺς φορεῖς καὶ συλλόγους, μὲ κορυφαῖο τὸ γεγονὸς τῆς βράβευσής του ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τὸ 1983. Κοιμήθηκε στὴν Νέα Μάκρη, στὶς 18 Αὐγούστου 1987, νικημένος ἀπὸ τὴν ἐπάρση τοῦ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν».

Ἡ ἀπανθισματικὴ συλλογὴ τῶν Τιμιωτέρων κατ’ ἥχον τοῦ μεγάλου καὶ ἀειμνήστου Θρασυβούλου Στανίτσα, ἡ ὅποια περιλαμβάνεται στὸ παρὸν πόνημα, παρέχει τὴ δυνατότητα μιᾶς συνολικῆς μουσικῆς θεώρησης καὶ συγκριτικῆς συνεκτίμησης μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἀριστουργηματικῶν συνθεμάτων τοῦ ἄρχοντα πρωτοψάλτη.

Συνεπῶς, ἡ μικρὴ τούτη μελικὴ σύνοψη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καταγράφει, ἀποτυπώνει καὶ διασώζει μὲ ἐκπληκτικὴ πιστότητα ἥχογραφημένες ἐκτελέσεις τοῦ Θεοτοκίου τῆς Θ' ἀδῆς τοῦ κορυφαίου ἔρμηνευτῆ καὶ μαΐστορα, ἀποβαίνει, ὡς ἔνα βαθμό, ὁδηγὸς ὀφέλιμος πρὸς κατανόηση τῆς μουσικῆς ἴδιοπροσωπίας του, καθὼς καὶ τοῦ ἴδιότυπου ὕφους του, μὲ ἀφορμὴ τὸ συγκεκριμένο εἰρηνολογικό εἶδος.

Προσφέρεται δὲ ἡ λεπτουργημένη παροῦσα ἐργασία ὡς ἐκλεκτὴ δωρεὰ στὸ μουσικόφιλο κοινό, ἐφόσον γιὰ πρώτη φορὰ ἐπιχειρεῖται ἡ καταγραφὴ σὲ παρασημαντικὴ σημειογραφίᾳ τῶν χαριτωμένων αὐτῶν εἰρηνολογικῶν μελῶν μέσα ἀπὸ ἀπομαγνητοφωνημένες ἐκτελέσεις τους, ὥστε ἐπάξια νὰ θεωρεῖται ὡς μοναδικὴ καὶ πρωτότυπη.

Κυρίως ὅμως καὶ ἔξεχόντως, προσφέρεται ταπεινά, ὡς θυμίαμα εὐωδίας πνευματικῆς, πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, καθόσον ὅχι μόνον τὸ ποιητικὸ κείμενο τῆς Θ' ἀδῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ κοπιώδης προσπάθεια, ποὺ κατεβλήθη μὲ ἀγάπη καὶ ἐπιμονή, ὡς πρὸς τὴ μουσικὴ ἀποτύπωση τοῦ μέλους του, τιμᾶ καὶ γεραίρει ἀποκλειστικὰ τὸ ὑπέρολαμπρο πρόσωπο της. Τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο, ποὺ ὀλόκληρη ἡ κτίση, ὁρατὴ καὶ ἀόρατη, δὲν ἐπαρκεῖ νὰ ὑμνολογήσει, διότι τὸ θεότευκτο καὶ ἀσύγκριτο ψυχικὸ κάλλος του, τὸ «ἀμήχανον καὶ ἀπερίγραπτον», μὲ τὴ μυστικὴ καὶ σωστικὴ χάρη, τὴν ὅποια σπλαχνικὰ ἀκτινοβολεῖ, ὑπερβαίνει στὴν ἀρρητὴ δόξα τὰ οὐράνια τάγματα τῶν ἀγγέλων.

Ως πρὸς τὴ δόμηση τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀξιόλογου τούτου μουσικοῦ ἐγκολπίου, στὸ πρῶτο μέρος του παρατίθενται καὶ ἀποτυπώνονται σὲ λεπτομερῆ καὶ ὠριμῇ μουσικὴ καταγραφὴ ἀρχειακὲς ἥχογραφῆσεις τῶν Τιμιωτέρων τοῦ μεγάλου δασκάλου κατ’ ἥχον, οἱ δὲ ἐλλείποντες στίχοι τοῦ β' χοροῦ συμπληρώνονται κατὰ τὸ αὐτὸν ἕφος ἀπὸ τὸν πονήσαντα.

Ἀκολουθεῖ παράρτημα, στὸ ὅποιο καταχωροῦνται οἱ κατ’ ἥχον σύντομες Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου, ὅπως αὐτὲς ἔχουν δημοσιευτεῖ σὲ κλασικὲς μουσικὲς ἐκδόσεις (Μουσικὴ Πανδέκτη 1851, Μουσικὴ Βιβλιοθήκη 1869, Αναστασιματάριον ἀργόν καὶ σύντομον 1905, μελοποιηθέν ὑπὸ Πέτρου Πελοποννησίου καὶ Ιωάννου Πρωτοψάλτου).

Ἡ ἔλλειψη τοῦ βαρέος ἥχου, καθὼς καὶ τοῦ πλαγίου τετάρτου κατὰ τριφωνία, στὶς Τιμιωτέρες τοῦ Θρασυβούλου Στανίτσα, ἀναπληρώνονται ἐπίσης ἀπὸ τὶς ἀντίστοιχες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

Ἐντυπωσιακὸ τεκμήριο καὶ κατακλεῖδα τοῦ παραρτήματος, καθὼς καὶ τοῦ ὅλου πονήματος, ἀποτελεῖ ἡ καταχώριση χειρόγραφου κώδικα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα, στὸν ὃποιο ἀποδίδονται οἱ κατ' ἥχον Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου σὲ ἀργό καὶ σὲ σύντομο μέλος.

Ἡ ὡς ἄνω συγκρότηση τοῦ ὅλου περιεχομένου θεωρεῖται ἴδιαιτέρως ἐπινοητικὴ καὶ ἐπιτυχῆς, διότι προσφέρει τὴ δυνατότητα μιᾶς ἀμεσῆς συγκριτικῆς ματιᾶς ἀνάμεσα στὰ μέλη τῶν Στανίτσα καὶ Πέτρου καὶ διευκολύνει ὡς πρὸς τὴ διαπίστωση καὶ κατανόηση τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν τους. Κατὰ συνέπεια, ἀποβαίνει εὐχερῶς ἀντιληπτὸ ὅτι ὁ ἀρχῶν πρωτοψάλτης Θρασύβουλος Στανίτσας, ὡς γνήσιος ἐκφραστὴς καὶ συνεχιστὴς τοῦ πατριαρχικοῦ ὕφους, χρησιμοποιεῖ ὡς μελοποιητικὴ βάση τὸν Πέτρο Πελοποννήσιο καὶ μάλιστα διατηρώντας ἀνέπαφες σὲ κάποια σημεῖα τὶς λιτὲς καὶ κλασικὲς γραμμὲς του.

Ταυτόχρονα ὅμως, ὡς πρὸς τὸ σύνολό της ἡ κυρίαρχη κλασικὴ γραμμὴ διανθίζεται, ἐμπλουτίζεται καὶ ἔξυψωνεται, ὡστε νὰ ἀναδημιουργεῖται ἡ μουσικὴ σύνθεση. Τὰ μέλη καλλύνονται, ἀνασυνθέτονται καὶ ἀναπλάθονται, ἔξακολουθώντας ὅμως νὰ παραμένουν ἐνσωματωμένα στὴ φόρμα τοῦ παραδοσιακοῦ ὕφους. Ἐν τούτοις, ὁ ἴδιαζων αὐτὸς συγκερασμὸς διαπνέεται ἀπὸ ἰσορροπία καὶ μέτρο, ἐμφανίζοντας μία ἔξοχως ἐλκυστικὴ προσωπικὴ δημιουργία.

Εἰδικότερα, ὁ ἐμπλουτισμὸς καὶ ἡ ἀνύψωση τοῦ μουσικοῦ κειμένου ὀφείλονται κατὰ κύριο λόγο στὸν ἐμφατικὸ τονισμό του, ποὺ στηρίζεται στὴ συχνὴ χρήση ὑπερβατῶν συνθέσεων καὶ ἀναβάσεων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὁ ἐμπνευσμένος μύστης καὶ ἀρχῶν τῆς Ἱερᾶς ὑμνωδίας τολμᾶ νὰ προχωρήσει σὲ ἀναγωγὴ τοῦ μέλους κεντώντας το καὶ ποικίλλοντάς το καὶ ἐκφεύγοντας ἀπὸ τὶς ἐν γένει χαμηλότονες, ἐπιβλητικὲς περιοχὲς τῆς μουσικῆς γραφῆς τοῦ Πέτρου, δίχως ὅμως νὰ ἐκτρέπεται σὲ ἐπιτήδευση ἢ καὶ σὲ εὐτέλεια τῶν νοημάτων τοῦ ποιητικοῦ λόγου. Ἐπίσης, ἡ ἀποφυγὴ μουσικῶν παρατονισμῶν συμβάλλει ἀποτελεσματικὰ στὴ σύνολη εὐρυθμίᾳ τῆς μουσικῆς σύνθεσης.

Τὸ παραγόμενο ἀποτέλεσμα ἀποδίδει κατὰ κανόνα ἓνα ὕφος εὐλύγιστο, ἀνάλαφρο, αἰσιόδοξο, συχνὰ σκιρτηματικό, ἔως χορευτικὸ καὶ ἐπιτείνει τὸν δοξαστικὸ καὶ ἐγκωμιαστικὸ χαρακτῆρα τοῦ μέλους. Συγχρόνως ὅμως παραμένει μέσα στὰ πλαίσια τῆς χαρακτηριστικῆς σεμνότητας, ἵεροπρέπειας καὶ κατανυκτικότητας τῆς πατριαρχικῆς παράδοσης. Η συνύπαρξη αὐτῶν τῶν ἀντιθέσεων, καθὼς καὶ ἡ μαεστρία καὶ εὐελιξία τοῦ μεγάλου ἀρχοντα πρωτοψάλτη στὴ διατήρηση τῆς ἰσορροπίας τους, ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ κυρίαρχα στοιχεία, ποὺ τοῦ προσδίδουν τὸ ἀποκαλούμενο ἴδιότυπο ὕφος του.

Ἐν συνόψει, οἱ Τιμιωτέρες τοῦ Στανίτσα ὡς ἔξαίσιες ἐγκωμιαστικὲς προσφορὲς πρὸς τὴν Υπεραγία Θεοτόκο, τὴν ὁποία τόσο ὑμνησε καὶ ἀγάπησε, ξεδιπλώνουν τὸ γνήσιο πατριαρχικὸ ὕφος μέσα ἀπὸ ἓνα συνδυασμὸ μεγαλοπρέπειας καὶ χάρης, προσφέροντας κατὰ τὴ διαδοχὴ τῶν ἥχων τους καὶ μέσα ἀπὸ διαφορετικὲς χρονικὲς περιόδους, τὴ γεύση σχεδὸν ὅλου τοῦ φάσματος τῆς ἀπαράμιλλης τεχνικῆς του. Ή Μητέρα τοῦ Θεοῦ μεγαλύνεται καὶ ὑμνεῖται μὲ χάρη, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πρέπουσα σεμνότητα καὶ εὐλάβεια.

Ως ἐκ τούτου, ἡ μαγεία τοῦ ὕφους τοῦ Στανίτσα, ὅπως ἀναδύεται μέσα ἀπὸ τὶς συνθέσεις τῶν Τιμιωτέρων του, συνιστᾶ ἴδιαιτερο πρότυπο γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ εἰρμολογικοῦ εἴδους τῆς πατρώας ἡμῶν βυζαντινῆς μουσικῆς, καθὼς καὶ παρακαταθήκη γιὰ τὶς νῦν καὶ τὶς μέλλουσες γενιὲς ἱεροψαλτῶν.

Τὰ σεπτὰ καὶ χαριτωμένα αὐτὰ μέλη στὸ σύνολό τους ἀποτελοῦν ὑπέρλαμπρα κοσμήματα μουσικῆς ἔκφρασης, ὡστε νὰ καταξιώνουν τὰ μέγιστα τὸν δημιουργὸ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου πονήματος, πρωτοψάλτη καὶ καθηγητή, Κωνσταντίνο Σκαρμοῦτσο, ὁ ὅποῖος μὲ ἐπιμέλεια, ἐπιμονή, γνώση καὶ λεπτὴ ἐργασία, ἀπαθανάτισε καὶ ἀποτύπωσε μὲ θαυμαστὴ ἀκρίβεια σὲ βυζαντινὴ παρασημαντικὴ σημειογραφία τὶς ἡχογραφημένες ἐκτελέσεις τους καὶ τὶς προσέφερε γενναιόδωρα ὡς μόνιμο κληροδότημα καὶ πολύτιμο βοήθημα.

Ο ἕιδος προσωπικὰ θὰ μποροῦσε νὰ ἀπευθύνει καὶ νὰ ἐπαναλάβει τὰ λόγια τοῦ ἀειμνήστου ἀρχοντα πρωτοψάλτη Θρασυβούλου Στανίτσα, μὲ ἀπειρο σεβασμὸ πρὸς τὴ μνήμη του, ὅπως ἐκεῖνος τὰ διατύπωσε κλείνοντας τὸν δικὸ του πρόλογο στὸ ἔργο του «Μουσικὸν Τριώδιον» (ἔκδοση 1969):

«Ἡ παρουσίασις τοῦ παρόντος πονήματός μου εἰς τὸ μουσικόφιλον κοινόν γίνεται μετὰ ψυχῆς καὶ καρδίας ζεούσης ἀπὸ ἀγάπην, προσευχὰς καὶ ἐλπίδας».

Εἰρήνη Μ. Τσαμκιούνη

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου φέρεται στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὸ περιεχόμενο τοῦ ἀνὰ χείρας μικροῦ μουσικοῦ ἐγκολπίου, τὸ ὅποιον ἀφορᾶ στὴν κατ’ ἥχον ψαλμώδηση τῆς Θ’ Ωδῆς τῆς Θεοτόκου «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...» καὶ τῶν ἐνδιατάκτων πρὸ αὐτῆς στίχων, ὅπως ἐψάλλοντο συνήθως ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Ἀρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Θρασύβουλο Στανίτσα.

Ως γνωστόν, τὴν ἀξία τῆς θεοδιδάκτου ψαλτικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης μνημειώνει ἡ ἐν Αγίῳ Πνεύματι δημιουργείθεισα καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μεταδοθεῖσα μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση: «Ἐπειδὴ ἡ μουσικὴ κινεῖται ἐντὸς τῆς ἐννοίας τοῦ χρόνου, τὰ δημιουργήματά της εἶναι μᾶλλον ἀπροσδιόριστα καὶ μεταδίδονται περισσότερον διὰ ζώσης καὶ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα», παρατηροῦσε ὁ ἀοιδόμος Μητροπολίτης Σάμου Εἰρηναῖος¹. Στὸ ἴδιο πνεῦμα καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἀρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντίνος Πρίγγος τόνιζε μὲ ἔμφαση: «Διότι σὲ σᾶς ἀν τὰ πῶ καὶ τ’ ἀκούσετε, θὰ τὰ λέτε μεθαύριο σᾶν κι ἐμένα»².

Ως ἵδιον δὲ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὴν συνεκτικὴ οὐσία της, εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς ἀναφορᾶς της πρὸς τὸν Θεό, ὡς τέχνη λειτουργική. Ἐξαίρεται, δηλαδή, πρωτίστως ἡ ἰερὰ ψαλμωδία ὡς μέσο κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν Παναγία καὶ Ὁμοούσιο Τριάδα, καὶ ὁρισμένως, ταυτίζεται ἀναντίզοητα μὲ τὴν ἰερὰ προσευχή, καθὼς ἡ δεύτερη, σύμφωνα μὲ τὸν συγγραφέα τῆς οὐρανοδρόμου Κλίμακος ὅσιο Ιωάννη τὸν Σιναϊτη, «ὡς πρὸς τὴν ποιότητά της εἶναι συνουσία καὶ ἔνωσις τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειά της, σύστασις καὶ διατήρησις τοῦ κόσμου». Ο Μέγας Βασίλειος, ἀναφερόμενος σὲ σχετικὴ ὁμιλία του στὸν σκοπό τῆς ψαλμωδίας ἐν ὥρᾳ θείας λατρείας, καταλήγει λέγοντας: «Νὰ φροντίζωμε κι ἐμεῖς νὰ ζητᾶμε τὰ ἄνω καὶ νὰ μὴ καταπίπτωμε στὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐξ αἰτίας τῆς ἡδονῆς τοῦ ἄσματος»³. Ἐτσι, ύψωνοντας οἱ ψάλλοντες τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς τους στὸ ὑψος τῶν νοημάτων τῶν θεοπνεύστων καὶ θεοφορήτων λογίων τῶν ὕμνων καὶ ἐκζητώντας ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν νήψη καὶ κατάνυξη κατὰ τὴν ὥρᾳ τῆς ψαλμωδίας, διδάσκονται ταυτοχρόνως καὶ τὸν τρόπο καὶ τὸ ὑφος αὐτῆς. «Τὰ λόγια πάνω ἀπὸ ὅλα», «ψάλλω λόγια, ὅχι μουσικὰ σημάδια», «ἡ δαμάζεις τὸν τρόπο (τὴν τεχνικὴ) καὶ ψέλνεις τὰ λόγια ἡ μένεις δέσμιος τοῦ τρόπου, προσκολλημένος στὴν τεχνικὴ καὶ χάνεται ἡ οὐσία», ἔλεγε ἐπανειλημμένως ὁ παπα-Γαβριὴλ Καρεώτης⁴.

Ἐπειτα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, συνάγεται, κατὰ συνέπεια, τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ὁρθὴ ψαλμώδηση ὀφείλει νὰ ἀκολουθεῖ καὶ νὰ σέβεται τὴν γνήσια μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση καὶ παράλληλα θὰ πρέπει νὰ ἀποδίδεται «μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως».

¹ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία», 1939, σ. 162.

² Απομαγνητοφωνημένη συνομιλία, 1959.

³ Ἐλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τόμος 5, σελ. 12 καὶ ἔξης.

⁴ Δημοσίευση Μαρκέλλου Πιράρ στὸν ίστότοπο «Ψαλτολόγιον», 2008.

Δυστυχῶς ὅμως, μὲ τὴν πάροδο τῶν ἐτῶν, κάποτε ἡ κακῶς ἐννοούμενη πρόοδος δόήγησε σὲ ἀνεπιθύμητα ἀποτελέσματα σχετικῶς μὲ τὴν ψαλτικὴν ἀπόδοση τοῦ παραδεδομένου χαρακτηριστικοῦ ἔκκλησιαστικοῦ ὑφους τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, ἀκόμη καὶ στὴν ἀντικατάστασή της ἀπὸ ἄλλα εἴδη μουσικῆς. Σὲ ὅλους, βεβαίως, τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας ἡ πρόοδος εἶναι ἐπιβεβλημένη καὶ εὔκταία. Ὄμως, ὡς πρὸς τὴν βυζαντινὴν ἔκκλησιαστικὴν μουσικήν, παρατηρεῖται τὸ ἔξῆς παράδοξο: γιὰ τὴν θεόπνευστην αὐτὴν τέχνην δὲν νοεῖται ὡς πρόοδος ἡ προσθήκη οἰουδήποτε νεωτερισμοῦ, ἡ ὁποία ἀλλοιώνει καὶ παραχαράσσει τὸν ἵεροπρεπῆ τῆς χαρακτῆρα, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἡ εἰσχώρηση καὶ ἡ στροφὴ πίσω, πρὸς τὶς φίλες της. Ἐγραφε σχετικῶς ὁ ἀειμνηστὸς Κωνσταντίνος Ψάχος: «Ἄν εἰς πᾶσαν τέχνην καὶ ἐπιστήμην ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πρόοδος συντελεῖται διὰ τῆς πορείας πρὸς τὰ πρόσω, ἡ τῆς ἡμετέρας ἔκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς μουσικῆς ἀνόρθωσις καὶ ἀναβίωσις, κατ' ἀντίστροφον λόγον, θέλει συντελεσθῆ διὰ τῆς πορείας πρὸς τὰ ὄπισθεν»⁵.

Ἐπομένως, ἀποτελεῖ ἵερὰ ὑποχρέωση ὅλων ὅσοι ἐπιδίονται μὲ ἀφοσίωση στὴν ἐπιτέλεση τοῦ λειτουργήματος τοῦ ἱεροψάλτου νὰ διατηρήσουν ἀσβεστη τὴν κανδήλα τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς παραδόσεως. Καὶ καρπογόνος τρόπος πρὸς τὴν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ εἶναι ἡ ἀναδρομὴ στὶς κληροδοτούμενες ἡχογραφήσεις τῶν ἀειμνήστων διδασκάλων τῆς μουσικῆς, ποὺ τὴν ὑπηρέτησαν μὲ ταπείνωση, ἔνθεο ζῆλο καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς, παραδίδοντας στοὺς νεωτέρους μία σπουδαία μουσικὴ παρακαταθήκη, ἔνα πλοῦτο ἀνεκτίμητης πολιτισμικῆς ἀξίας.

Σὲ τοῦτο λοιπὸν τὸ πλαίσιο, ἐπιχειρήθηκε ἡ ἀξιοποίηση ἀρχειακῶν ἡχογραφήσεων τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Θρασυβούλου Στανίτσα, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἡδύμολη, εὔστροφη φωνή του καὶ τὴν ἀπαράμιλλη, ἐκφραστικὴ τεχνική του χάραξε ἀνεξίτηλα τὸν νεώτερο ἐλληνορθόδοξο μουσικὸ πολιτισμό. Παραλαβὼν ἀπὸ τὸν Αναστάσιο Μιχαηλίδη («Σόμπατζη») τὰ μυστικὰ τῆς ἔκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως ὅπως αὐτὴ φυλασσόταν ὡς τιμαλφὲς στὸν πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναό, καὶ θητεύσας ἐκεὶ ἐπὶ πολλὰ συναπτὰ ἔτη - ἀπέναντι στὸν ἀειμνηστὸ Κωνσταντίνο Πρῆγγο, μετακένωσε ἀργότερα τὶς σπουδαῖες αὐτὲς ψαλτικὲς ἐμπειρίες του στὴν ἀποπροσανατολισμένη τότε μουσικῶς πόλη τῶν Αθηνῶν. Ἄν καὶ σὲ δόρισμένες περιπτώσεις ἔξετράπη ἵσως τῶν παραδεδομένων, ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον - ἴδιως στὰ ὄρθινὰ μαθήματα, ὅπως ἐν προκειμένῳ οἱ Τιμιωτέρες- διετήρησε καὶ ἀνέδειξε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἔκκλησιαστικῆς μουσικῆς παραδόσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.

Στὸ παρόν μικρὸ μουσικὸ ἐγκόλπιο παρουσιάζονται συγκεκριμένως ἀπομαγνητοφωνημένες οἱ κατ' ἥχον ἐκτελέσεις τῆς Θ' Ωδῆς τῆς Θεοτόκου «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...» καὶ τῶν ἐνδιατάκτων πρὸ αὐτῆς στίχων τοῦ α' χοροῦ, ὅπως αὐτὲς ἀποδίδονταν ἀπὸ τὸν κορυφαῖο μαϊστορα στὸν Ι. Ν. Άγιον Δημητρίου Αμπελοκήπων. Σὲ κάποιες περιπτώσεις ἀξιοποιήθηκαν καὶ ἡχογραφήσεις προερχόμενες ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Αγίου Γεωργίου Φαναρίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους Ιεροὺς Ναοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ δὲ ἀνήκοντες στὸν β' χορὸ στίχοι τονίστηκαν κατὰ τὸ αὐτὸν ὑφος ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενο. Γιὰ λόγους διευκολύνσεως καὶ χρηστικότητας τοῦ ἐγκολπίου, οἱ ἐκάστοτε μελικὲς ἐκδοχὲς ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς μετὰ ἀπὸ κάθε

⁵ Ἡ Παρασημαντικὴ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Κ. Α. Ψάχου, Αθῆναι, 1978.

στίχο. Ἐτσι, τὶς ἵδιες ἐκδοχὲς συναντᾶ κανεὶς τόσο μετὰ τοὺς στίχους τοῦ α' ὅσο καὶ μετὰ τοὺς στίχους τοῦ β' χοροῦ.

Ἡ ψαλμώδηση τῆς Τιμιωτέρας ἀπὸ τὸν Θρασύβουλο Στανίτσα γινόταν σύμφωνα μὲ μαρτυρίες ἀπὸ στήθους καὶ ὅχι ἀπὸ κάποιο σχετικὸ μουσικὸ χειρόγραφο, ἐνῶ ἡ ἀκολουθουμένη χρονικὴ ἀγωγὴ ποίκιλλε μεταξὺ 136 καὶ 156 κτύπων τῆς κλίμακας Mälzel, ἀναλόγως προφανῶς τῶν ἑκάστοτε συνθηκῶν. Μὲ μία ἐφ' ὄλης τῆς ὑλῆς ἐπισκόπηση τῶν ἐν λόγῳ εἰρηνολογικῶν μελῶν παρατηρεῖται ὁ διακριτὸς μὲν συσχετισμός τους μὲ τὰ τοῦ Πέτρου μέλη, ἐνῶ θαυμάζει κανεὶς τὴν τεχνηέντως ἐκφραστική τους ἀνύψωση καὶ ἀνάδειξη, γεγονός ποὺ καθιστᾶ τὶς ἐκτελέσεις αὐτὲς μοναδικὲς καὶ ἀνεπανάληπτες.

Κρίνεται σκόπιμο νὰ σημειωθεῖ στὸ σημεῖο αὐτὸ πῶς, λόγῳ τοῦ ὅτι στὸν βαρὺ ἥχο δὲν βρέθηκαν ἡχογραφήσεις τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχοντος, ταξινομήθηκαν στὸ Παράρτημα σχετικές καταχωρίσεις, παρατιθεμένου τοῦ μουσικοῦ κειμένου τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου («Μουσικὴ Πανδέκτη», 1851). Ἡχογραφήσεις «Τιμιωτέρας» τοῦ ἀειμνήστου δὲν βρέθηκαν ἐπίσης ἐπίσης καὶ στὸν πλ. δ' κατὰ τριφωνίᾳ, ὅπότε ἀντ' αὐτῆς περιλαμβάνεται ὄμοιώς στὸ Παράρτημα ἡ ἀντίστοιχη τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου («Μουσικὴ Πανδέκτη», 1851). Γιὰ τὴν κατάρτιση τῆς Τιμιωτέρας στὸν πλ. α' ἥχο ἐλήφθη ὑπ' ὅψιν σχετικὴ ἡχογράφηση τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Πρίγγου γιὰ τὸν κ. Δημήτριο Νεραντζή, καθὼς καὶ μία σπανίζουσα (πλὴν ἡμιτελής) ἡχογράφηση Τιμιωτέρας τοῦ Θρασύβουλου Στανίτσα σὲ ἥχο πλάγιο τοῦ α', ποὺ παρεχώρησε εὐγενῶς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ του φωνοαρχείου ὁ πρωτοψάλτης κ. Εὐάγγελος Σφακιανάκης.

Ἐπιπροσθέτως, καὶ γιὰ νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ σύγκριση τῶν μελικῶν ἐκδοχῶν τοῦ Στανίτσα μὲ αὐτὲς τοῦ Πέτρου, καταχωρήθηκαν συνολικά καὶ οἱ κατ' ἥχον Τιμιωτέρες τοῦ δευτέρου, ὅπως αὐτὲς δημοσιεύονται α) στὶς ἐκδόσεις τῆς σειρᾶς «Μουσικὴ Πανδέκτη» (1851), β) στὶς ἐκδόσεις τῆς σειρᾶς «Μουσικὴ Βιβλιοθήκη» (1869), καθὼς καὶ γ) στὸ Αναστασιματάριον τοῦ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (1905). Τέλος, χάριν πληρότητος, παρατίθενται ἀπὸ χειρόγραφα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα οἱ Τιμιωτέρες τοῦ Πέτρου καὶ στὴν γραφὴ τῆς ἐποχῆς του (τόσο σὲ ἀργὸ ὅσο καὶ σὲ σύντομο μέλος).

Διάπυρες εὐχαριστίες ὀφείλονται στοὺς κ. Νικόλαο Μάννη, ὁ ὅποιος παρεχώρησε τὰ χειρόγραφα τοῦ Ἀποστόλου Κώνστα, στὸν μουσικολογιώτατο ἀγιοσυμεωνίτη μοναχὸ π. Βαρσανούφιο Χάρῃ γιὰ τὴν συμβολή του στὴν καταγραφὴ τῆς στιχολογίας τῆς Τιμιωτέρας στὸν βαρὺ ἥχο, σύμφωνα μὲ τὴν ψαλτικὴ παραδοση τῆς Ιερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Συμεὼν Νέου Θεολόγου Καλάμου Αττικῆς (ἡ ὅποια ἔλκει τὴν μουσικὴ καταγωγὴ τῆς ἐξ Ἅγιου Ὁρούς), στὸν ἔγκριτο πρωτοψάλτη κ. Νικόλαο Γιάννου καὶ στὸν ἀξιοσέβαστο Ἀρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινούπολεως κ. Δημήτριο Ἰωαννίδη γιὰ τὶς πολύτιμες συμβουλές τους σὲ ζητήματα ὁρθογραφίας τῆς παρασημαντικῆς σημειογραφίας, καθὼς καὶ στὴν φιλόλογο κ. Εἰρήνη Τσαμκιράνη, θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Καβάλας Ματθαίου Τσαμκιράνη, ποὺ δέχθηκε νὰ προλογίσει τὸ παρόν.

Χείρ
κωνσταντίνου
1994
πειραιώς

† Θρασύβοος Σταυρίδης
βορχών πρωτοψάλτης
τῆς μετόπης τοῦ Χριστοῦ εκκλησίας

Αἱ κατ' ἡχον «Τιμιωτέραι» Θρασυβούλου Στανίτσα.
Ἀπομαγνητοφωνημέναι ἐκτελέσεις.

Ἐχος $\overset{\circ}{\underset{\dot{q}}{L}}$ Πα

Me γα λν νει η ψυ χη μου τον Ku ρι ov και
η γαλ λι α σε το Πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω
Σω τη ρι μου

Ἄλλως. $\overset{\pi}{\underset{q}{\Delta}}$

Me γα λν νει η ψυ χη μου τον Ku ρι ov και
η γαλ λι α σε το Πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω
τη ρι ι μου

Την τι μι ω τε ραν των Xε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με
γα λν νο μεν

$\overset{\pi}{\underset{q}{\Delta}}$

Ἄλλως. Δ
δ

την τι μι ω ω τε ραν των Χε βιμ και εν δο ξο τε
ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
Θε ον Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κου
σε με γα λυ νο μεν

 ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
 ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με

γα λυ νο μεν

Ἄλλως.

Την τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κου

σε με γα λυ νο μεν

ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αν του και το ε λε ος
 αν του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αν
 τον

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
 γα λυ νο μεν

Ἄλλως.

Την τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο γον τε κουου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λυ νο μεν

Ἄλλως.

Την τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε
ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε
ον Λο γον τε κουον σαν την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ νο μεν

* **λυνομεν** πριν ηγέτης γένησε την απόδοση της στρατιωτικής επιτυχίας.

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν του
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι
 ας αν των

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 ον τως Θε ο το κον σε με

γα λν νο μεν

Ἄλλως.

Την τι μι ω ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λν νο μεν

π
q

Ἄλλως.

* **לְנָבֵן** **לְמַעַן**

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε βαν των Χε ρου βι ι ι μι και εν δο

ξο τε ε βαν α συγ κρι ι τως τωνΣερα φιμ την α δι

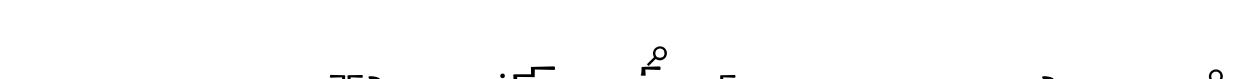
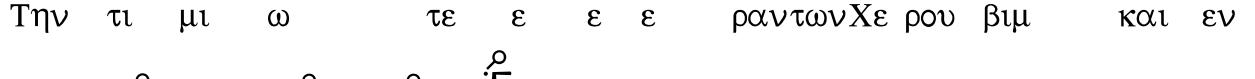
α φθο βω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κου σε με γα λυ νο μεν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει

 νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ω ων και πλου

 τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

 Την τι μι ω τε ε ε ε βαντων Χε ρου βιμ και εν

 δο ξο τε βαν α συγ κρι ι τως των Σε βα φιμ την α δι

 α φθο βω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

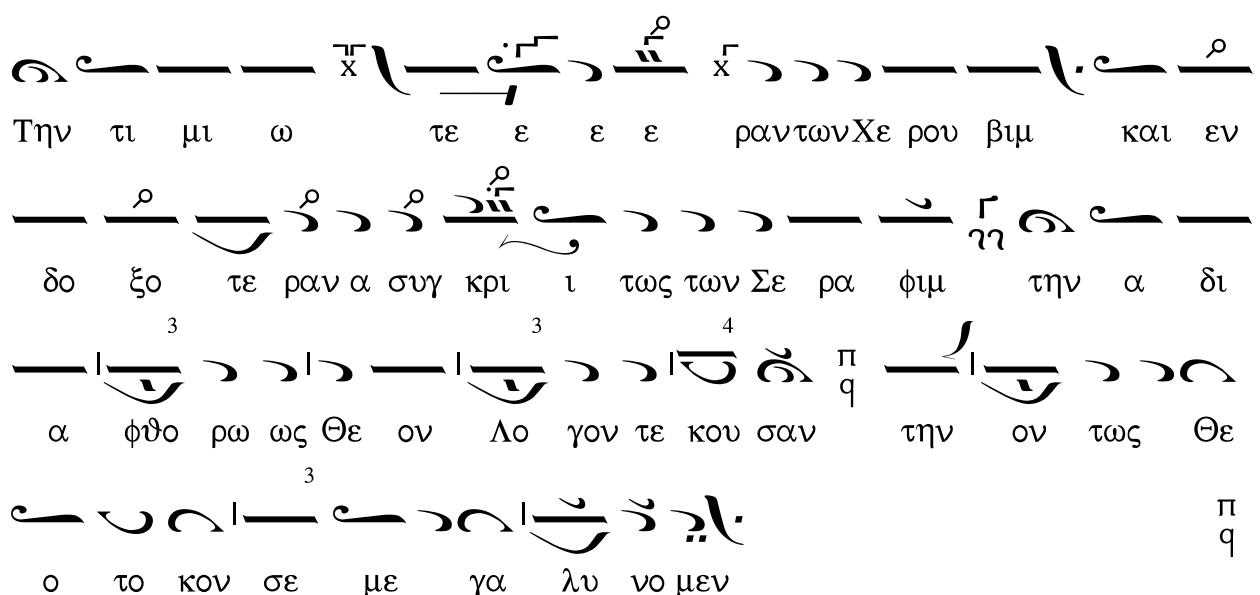
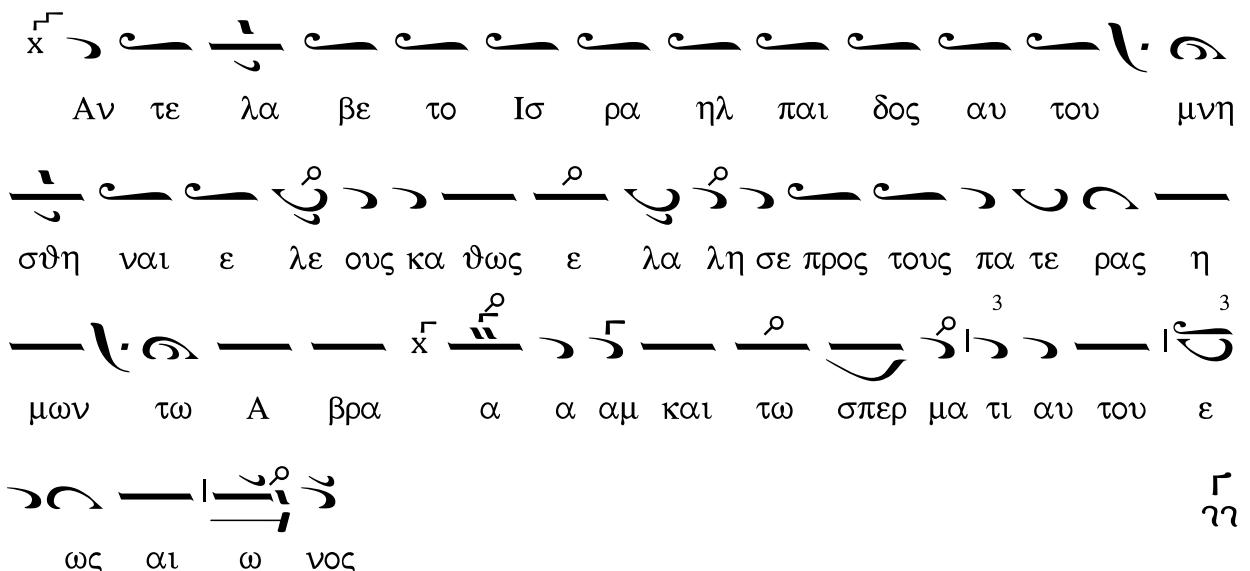
 ο το κου σε με γα λυ νο μεν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μη
 σθη ναι ε λε ους και θως ε λα λη σε προς τους πα τε
 ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως
 αι ω ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ι ι μι και εν δο
 ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως τωνΣερα φιμ την α δι
 α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κου σε με γα λν νο μεν

λν ν νο μεν

Ἄλλως.

Ἡχος Πα

Με γα λν νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το Πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω
τω Σω τη ρι μου

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λν νο
μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
(ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

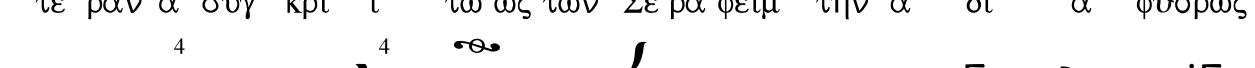
Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως
Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε ε
ε με γα α λν νο μεν

 ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

 δου λης αν του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι

³
 ου σι με πα α σαι αι γε νε αι
π

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

⁴
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

⁴
 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε με γα λυ νο

π
 μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
 (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

 την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

^{θε Δι}
 τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθορως

⁴
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε

π
 ε με γα α λυ νο μεν

ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αν του και το ε λε ος αν
 του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αν τον
π

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε με γα λυ νο
π
μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
 (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε
π
ε με γα α λυ νο μεν

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
3

 δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α καρ
π

 δι ας αν των

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
4

 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
4

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε με γα λυ νο
π

 μεν

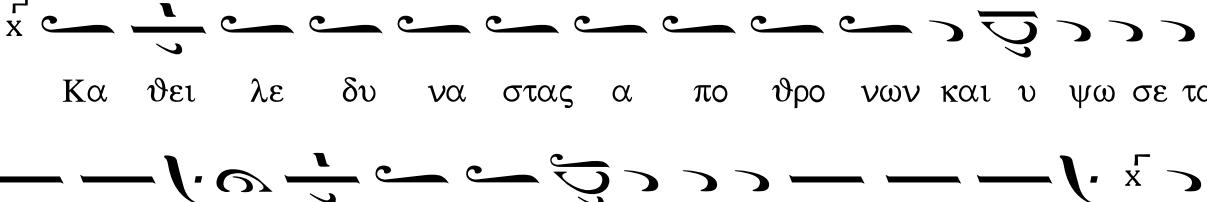
Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
 (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
Δι

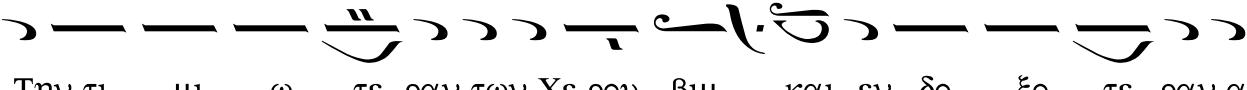
 τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθορως
4

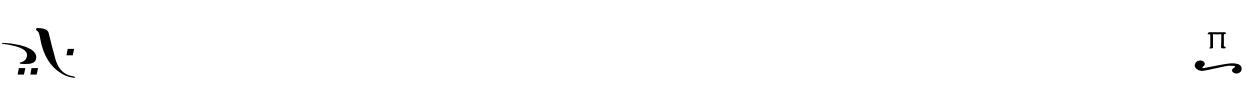
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε
π

 ε με γα α λυ νο μεν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
 πει νους πει νων τας ε νε ε πλη σεν α γα θων και

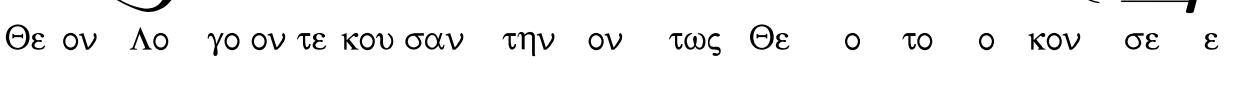
 πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

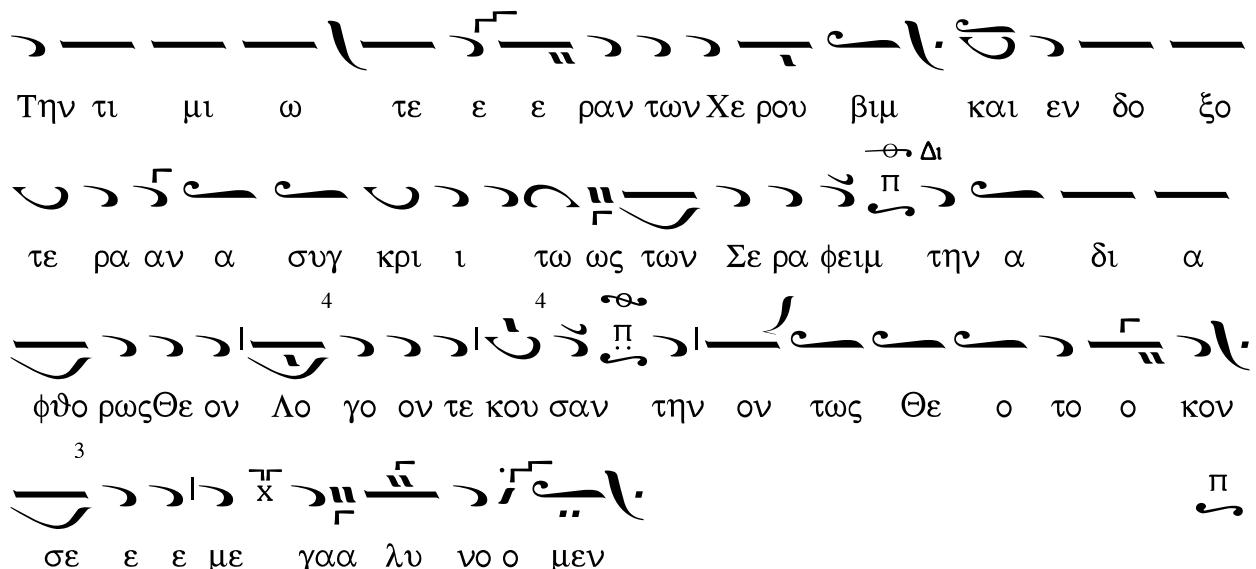
 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε με γα λυ νο

 μεν

Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
 (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

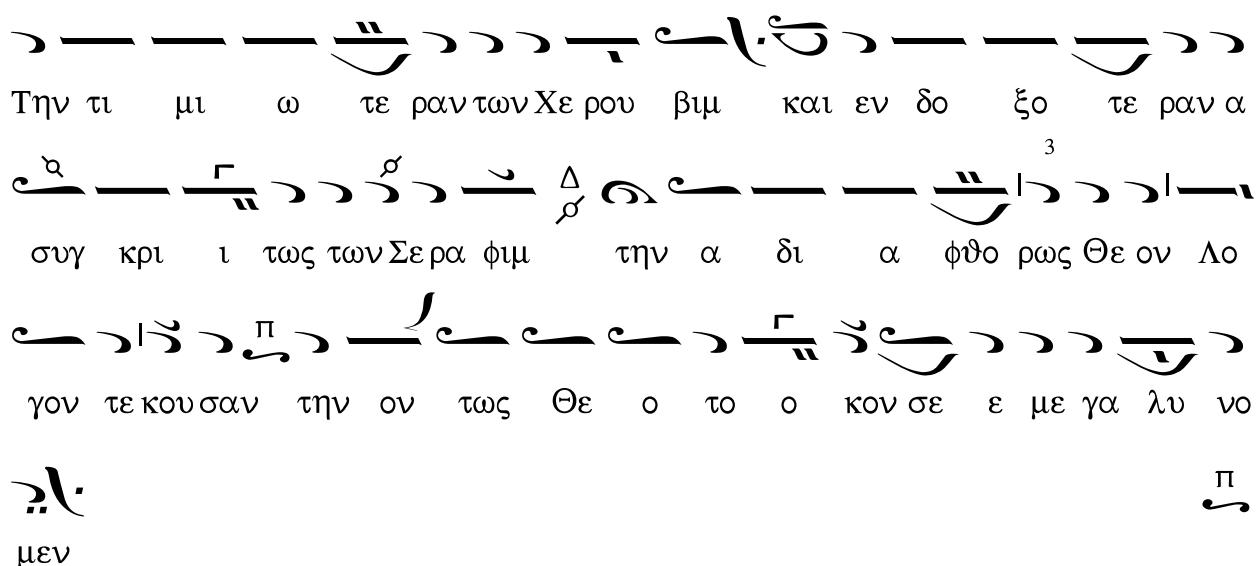

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως

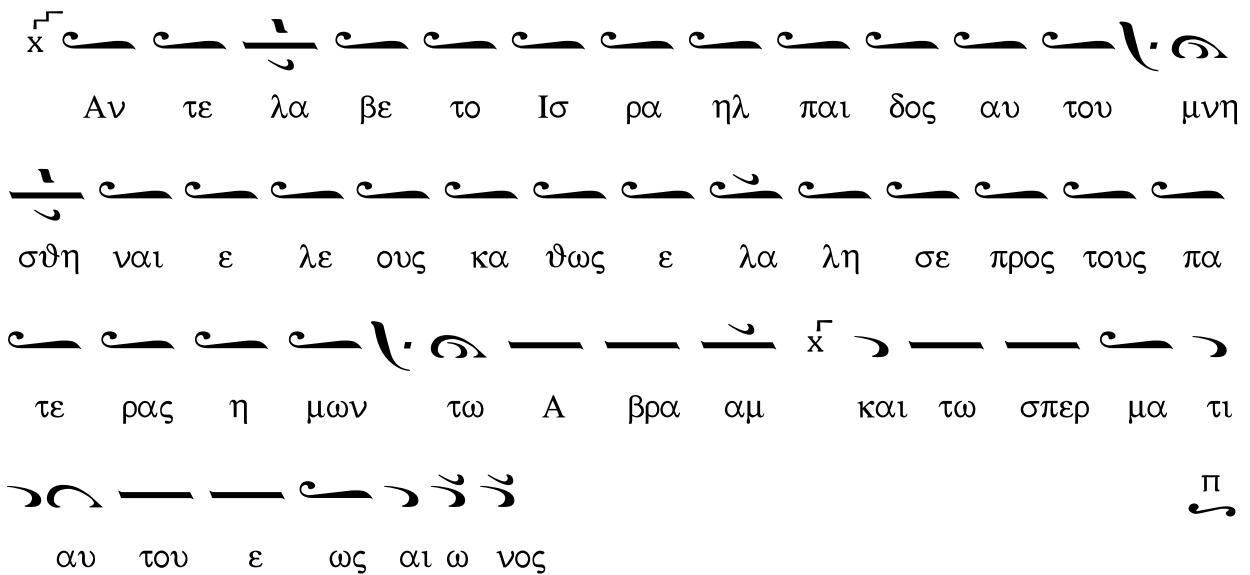
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε

 ε με γα α λυ νο μεν

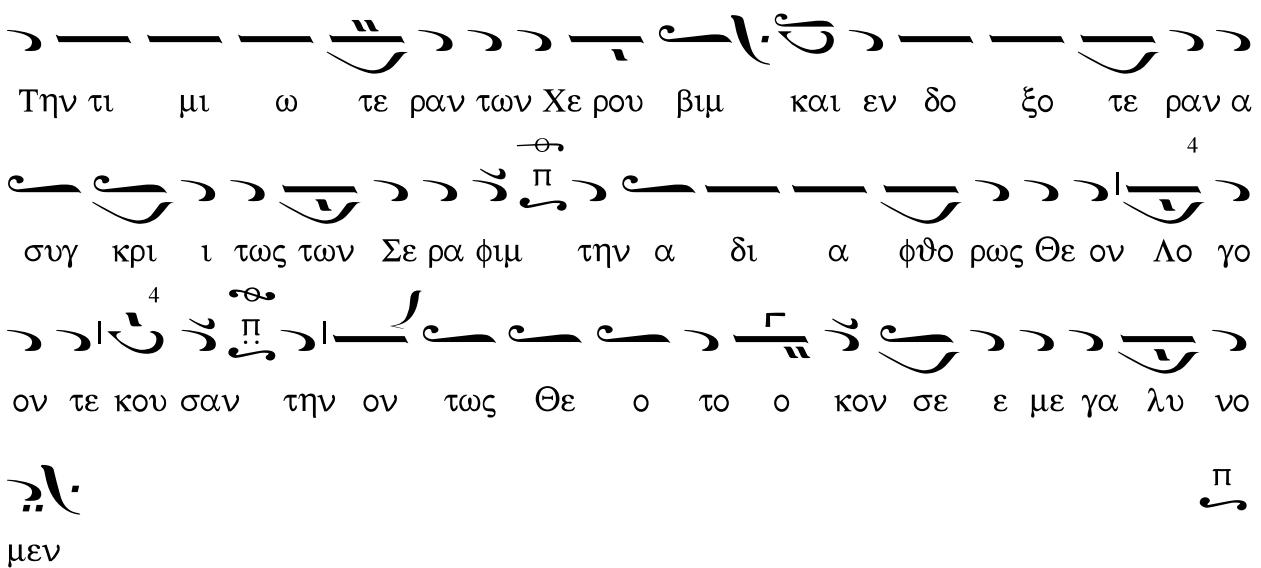
Ἄλλως.

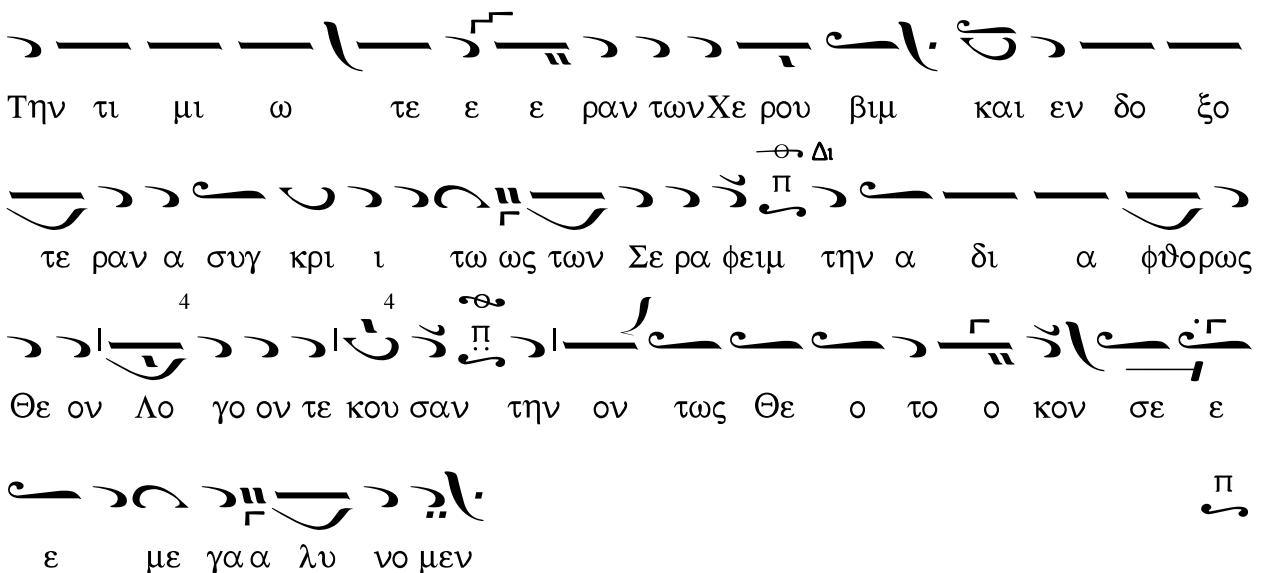
Ἄλλως.

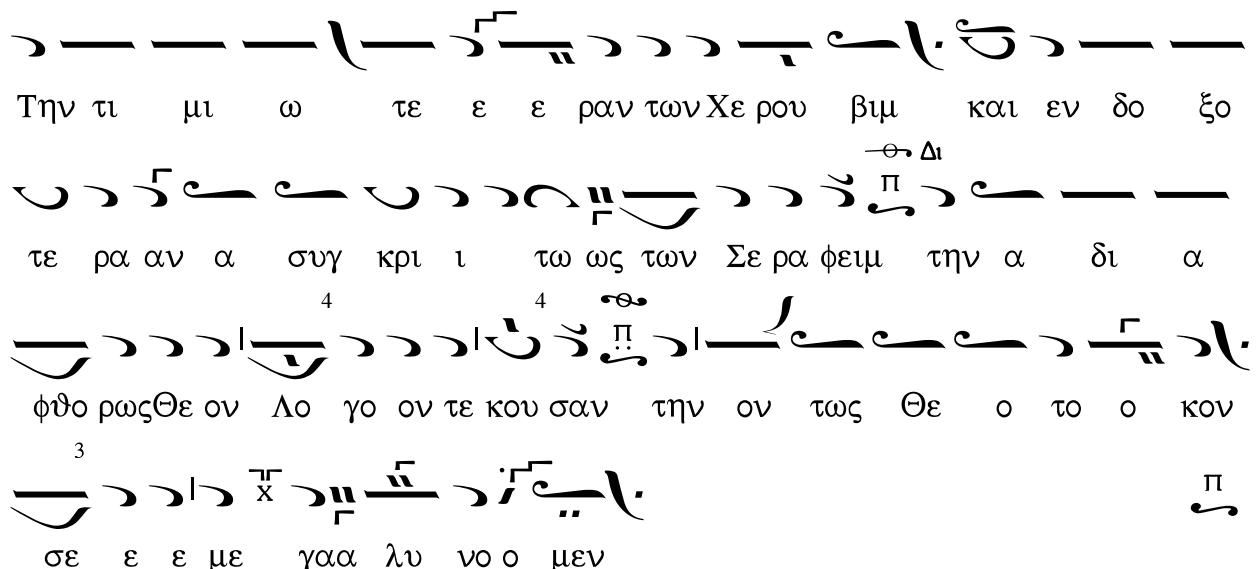

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αν του μη
 συη ναι ε λε ους κα υως ε λα λη σε προς τους πα
 τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι
 αν του ε ως αι ω νος

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε με γα λυ νο
 μεν

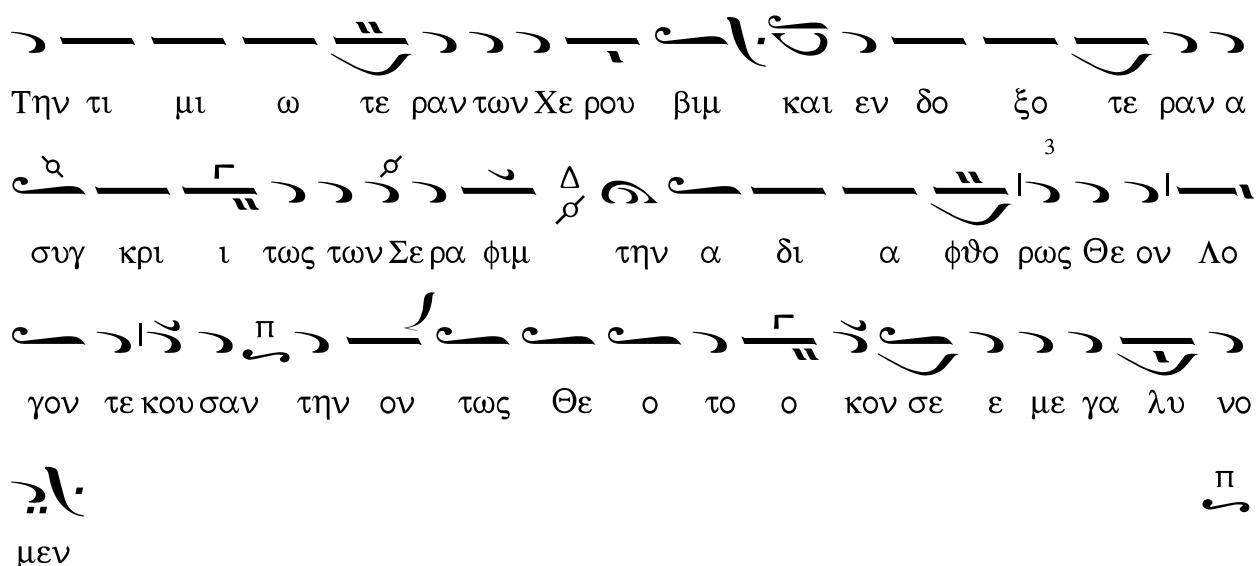
Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἀναλυτικότερον
 (ὅταν ἡ χρονικὴ ἀγωγὴ τὸ ἐπιτρέπει).

 Την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε ε
 ε με γα α λυ νο μεν

Ἄλλως.

Ἄλλως.

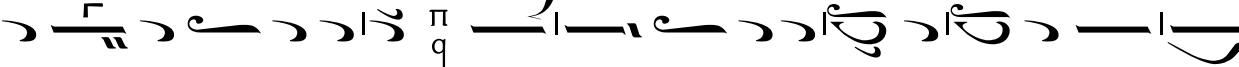
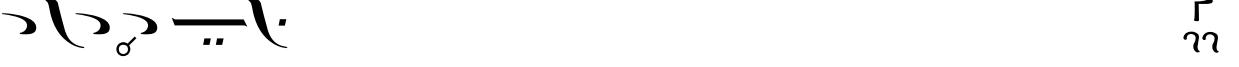

Ἐχος Γα

Με γα λν νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ωτω

Σω τη ρι ι μου

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι υμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λν

υ νο ο μεν

Ἄλλως.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι υμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λν

υ νο ο μεν

ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

 της δου λης αν του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

 ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε ε αι

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι υμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως τωνΣε ρα φιμ την α δι α φυσι ρως Θεον

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ

 υ νο ο μεν

Ἄλλως.

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι υμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως τωνΣε ρα φιμ την α δι α φυσι ρως Θεον

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ

 υ νο ο μεν

ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δν να
τος και α γι ον το ο ο νο μα αν του και το ε λε
ος αν του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοιςαν
τον π
q

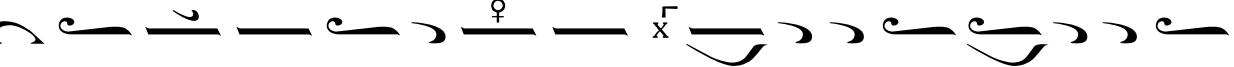
Την τι μι ω τε ραν των Χε βου βι ιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ
υ νο ο μεν

Ἄλλως. π
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ
 υ νο ο μεν

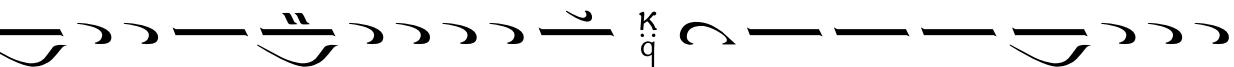
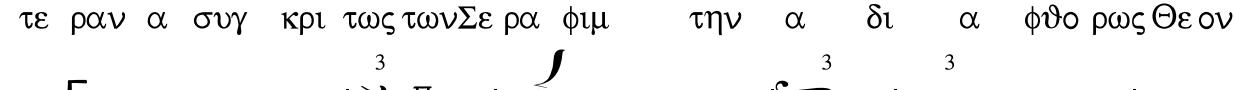

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν του

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι οι α καρ

δι ας αν των π
q

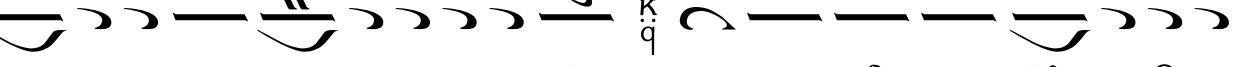
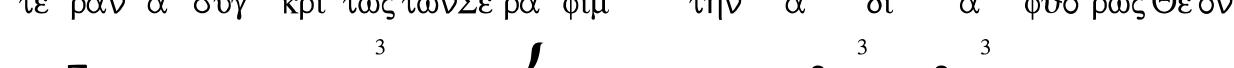

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι υμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσι ρως Θεον

λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ

υ νο ο μεν γ
γ

Ἄλλως. π
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι υμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσι ρως Θεον

λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ

υ νο ο μεν γ
γ

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι υμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως τωνΣε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θεον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ

υ νο ο μεν

Ἄλλως.

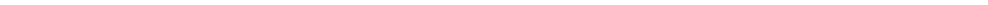
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι υμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως τωνΣε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θεον

Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ

υ νο ο μεν

* την ο ο ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ υ νο ο μεν

αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αν του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω A βρα αμ και τω σπερ μα τι αν του ε

π
q

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ψι και εν δο ξο

ν νο ο μεν Ἄλλως. π
q

τε ραν α συγ κρι τως τωνΣε ρα φιμ την α δι α φιθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου ον σαν την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ

Ἐχος ἦν τος Βου

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η
 γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω σω τη
 ρι μου

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον
 τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με γα α λυ νο
 μεν

Ἄλλως.

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με
 γα α λυ νο μεν

* Ακριβής απομαγνητοφώνησις έκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθου τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας 1963 ἐν τῷ Πανσέπτω Πατριαρχικῷ Ναῷ, καθ' ἥν ἐγένετο ἐπισήμως ἡ ἔναρξις τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἅγιου Ὁρους.

ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

 δου λης αν του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι
³

 ον σι με πα σαι αι γε νε αι

⁶
^χ

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσιο ρως Θε ον Λο γον

 τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με γα α λυ νο

 μεν

³
⁶
^χ

Ἄλλως.

Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

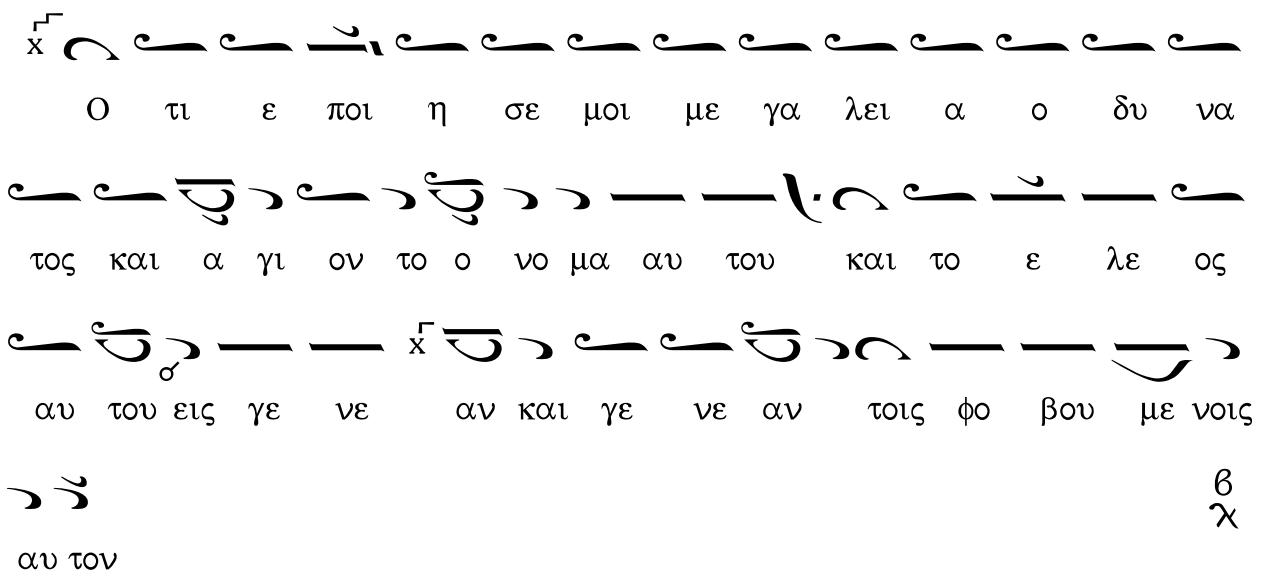
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσιο ο ο ρως Θε ον
³

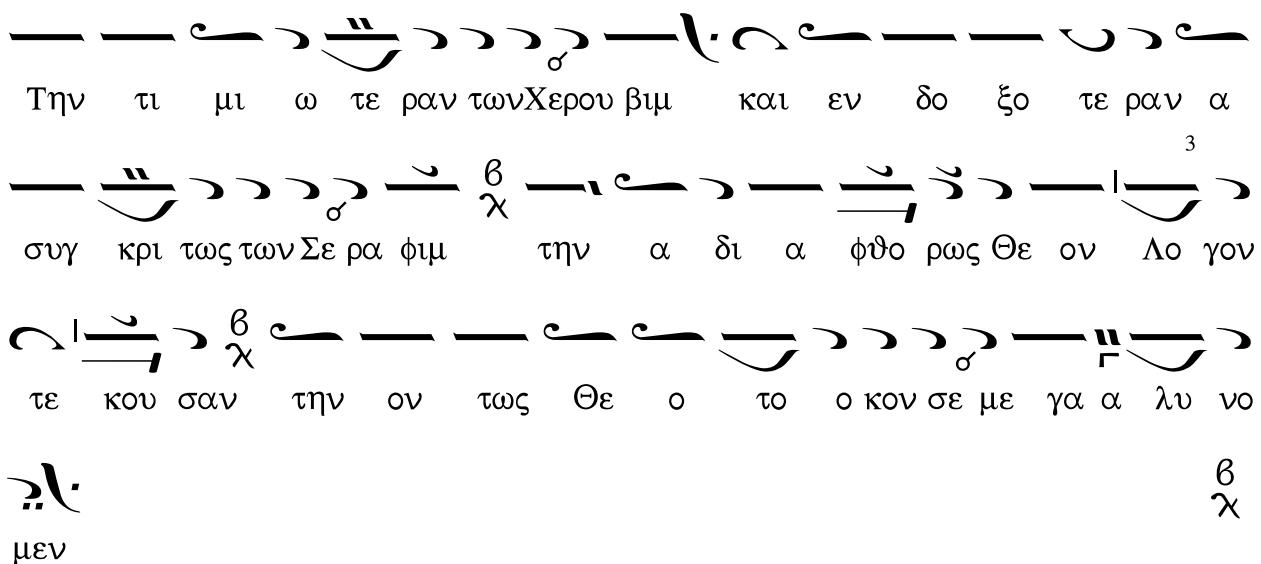
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με

 γα α λυ νο μεν

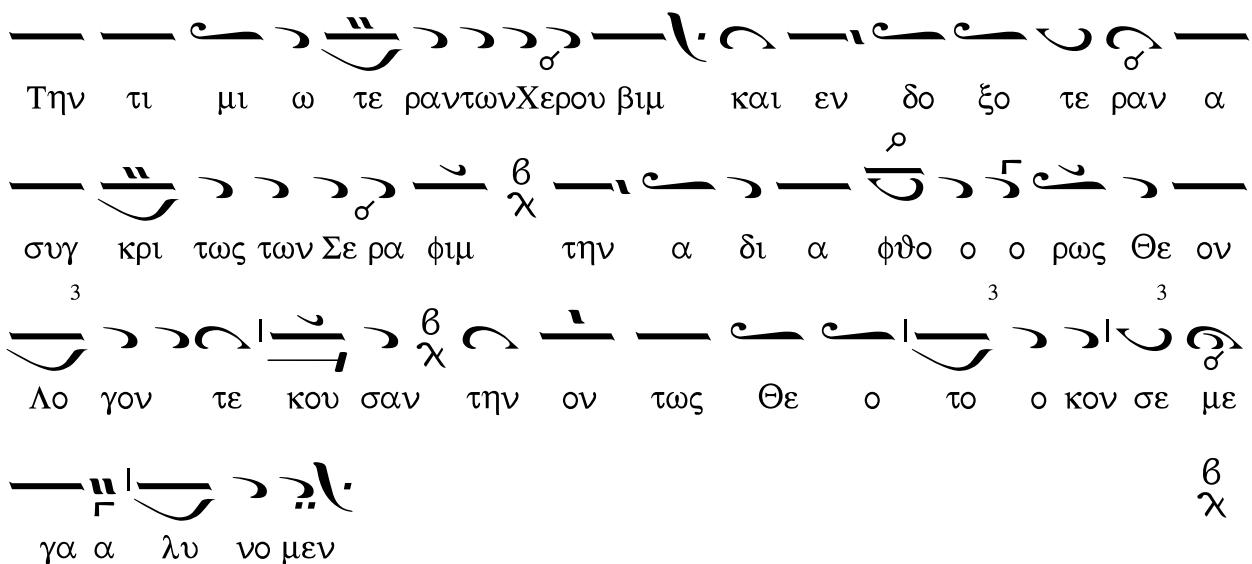
^ρ
³
³
⁶
^χ

* Ακριβής ἀπομαγνητοφώνησις ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθου τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας 1963 ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καθ' ἥν ἐγένετο ἐπισήμως ἡ ἔναρξις τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἅγίου Ὁρους.

 ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αν του και το ε λε ος
 αν του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις
β χ
 αν τον

 Την τι μι ω τε ραν των Χερουν βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον
 τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με γα α λυ νο
β χ
 μεν

Ἄλλως.

 Την τι μι ω τε ραν των Χερουν βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με
β χ
 γα α λυ νο μεν

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
3

 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ

 δι ας αυ των

 Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
3

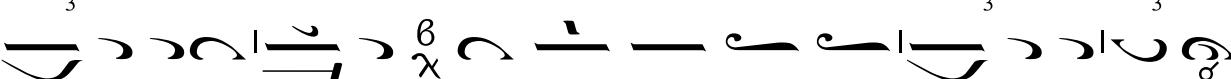

 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσιο ρως Θε ον Λο γον

 τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με γα α λυ νο

 μεν

Ἄλλως.

 Την τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσιο ο ο ρως Θε ον
3 3

 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με

 γα α λυ νο μεν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

 πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

 του ου ουντας ε ξα πε στει λε κε νους β
χ

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

³

 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιθο ρως Θε ον

³

⁴

 Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο το ο ο κου σε ε με γα

 λυ νο μεν β
χ

Ἄλλως.

καὶ θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψωσε τα
πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου
του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους την τι μι ω τε ε
ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου
σαν την ον τως Θε ο το ο ο κου σε ε με γα λυ νο μεν

---

* ε ξα πε στει λε κε ε νου ους την

A page from a medieval Greek manuscript featuring musical notation on four-line red staves and accompanying text in a formal Gothic script.

The text is written in a Gothic script and includes the following lines:

Ἄντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αν του μνη σθη
ναι ε λε ους κα θως ε λα λησε προς τους πα τε ρας η
μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αν του ε ως αι
ω νος

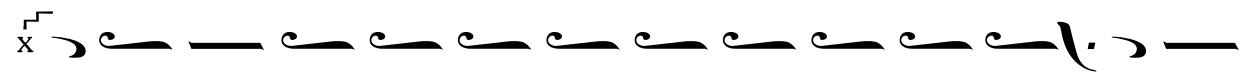
Ἄλλως.

Ἄλλως.

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μη σθη
ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων τω A βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι
ω ω ω νος την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φιο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο ο κον σε ε με γα λυ νο μεν

β
χ

Ἡχος ἂν ḥ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η

γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω

Σω τη ρι μου

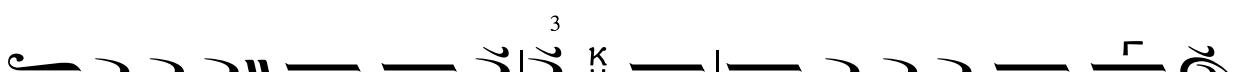
κ
ἥ

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

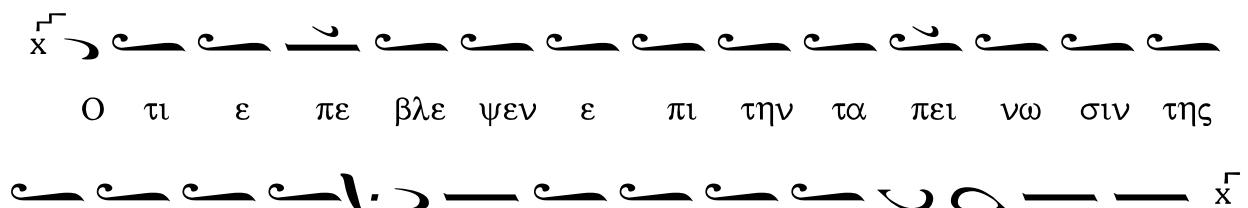

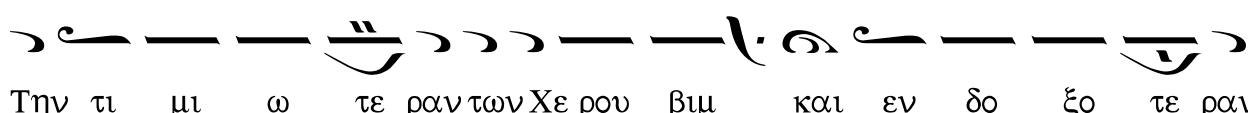
ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

σε ε με γα λυ ν νο μεν

κ
ἥ

 ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
 δου λης αν του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι
 ον σι με πα α α σαι αι γε νε αι
κ
q

 την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσιο
 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον
κ
q

 σε ε με γα λυ υ νο μεν
κ
q

ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ον το ο νο μα αν του και το ε λε ος

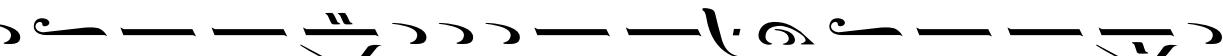

αν του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αν

τον

κ
q

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

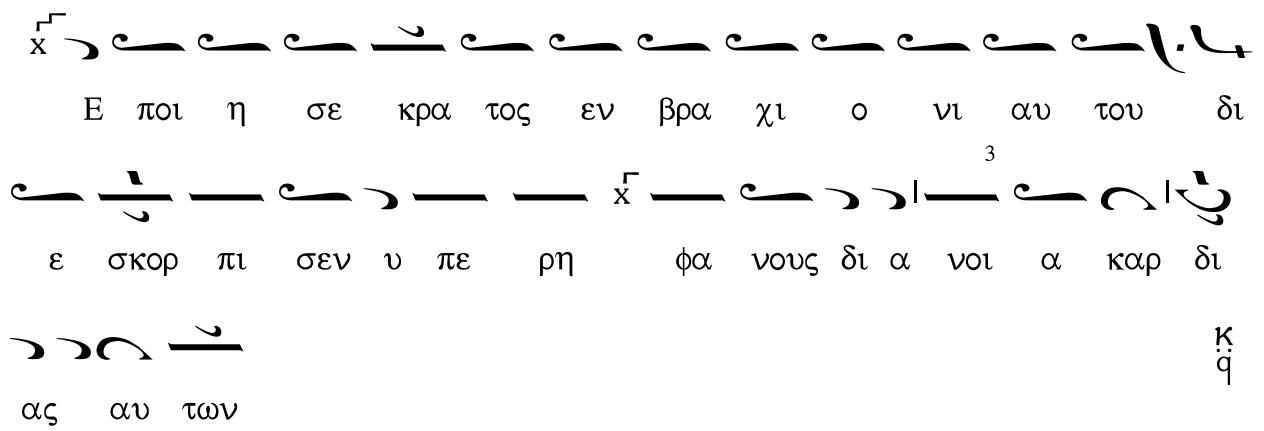

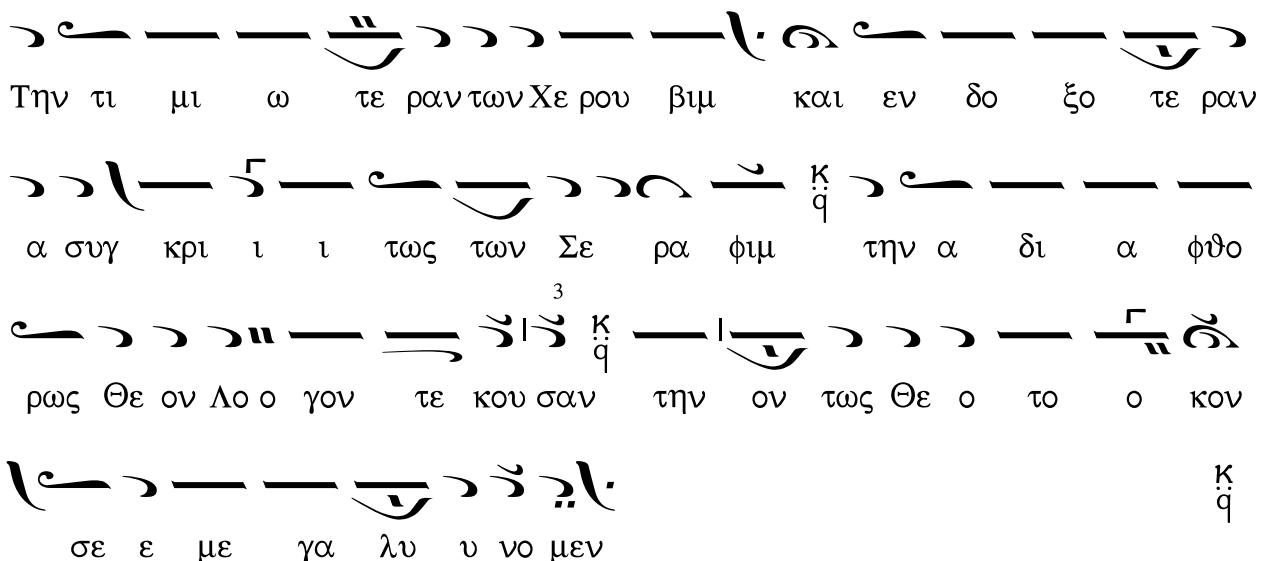
ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

σε ε με γα λυ ν νο μεν

κ
q

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν του δι
 ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι
 ας αν των

 Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσο
 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον
 σε ε με γα λυ υ νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει
νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

σε ε με γα λυ υ νο μεν

κ
·
q

Ἄλλως.

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα πει

νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ων και πλου τουν

τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ε ε ε βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

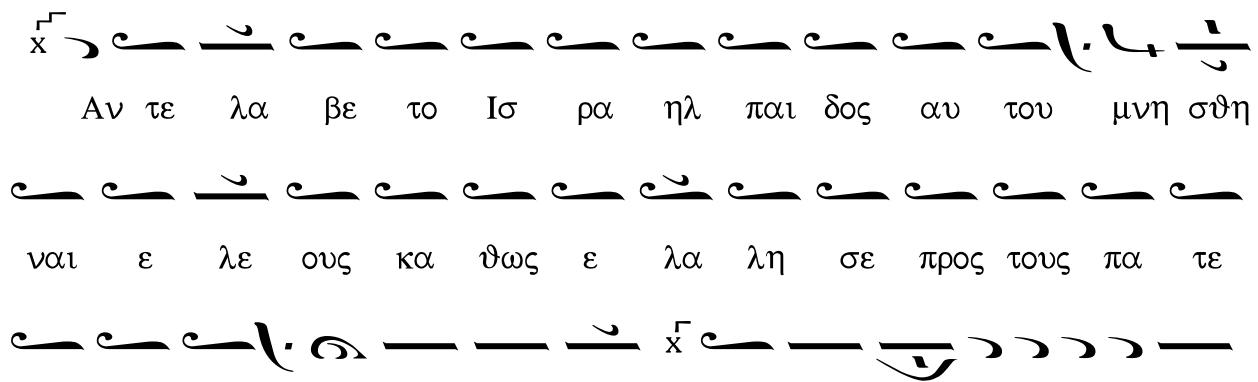

α φιδο ρως Θε ον Λοο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

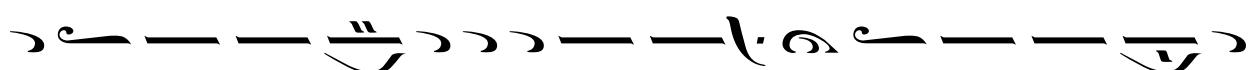
κ
φ

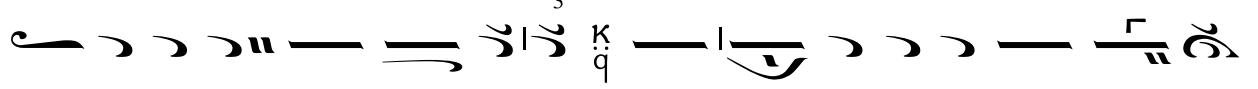

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη συη

 ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε

 ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αν του ε

 ως αι ω νος

κ
q

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον

 σε ε με γα λυ υ νο μεν

κ
q

Ἄλλως.

Ἄντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αν του μνη σθη
ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα α αμ και τω σπερ μα τι αν του ε ως αι
ω νος

Την τι μι ω τε ε ε ε βαν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λοο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

Ἐχος ἦ πο θεον

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η
γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω
τη ρι μου

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κου σε με
γα α λυ ν νο ο με εν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

δου λης αν του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι
³

ον σι με πα σαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσι ρως

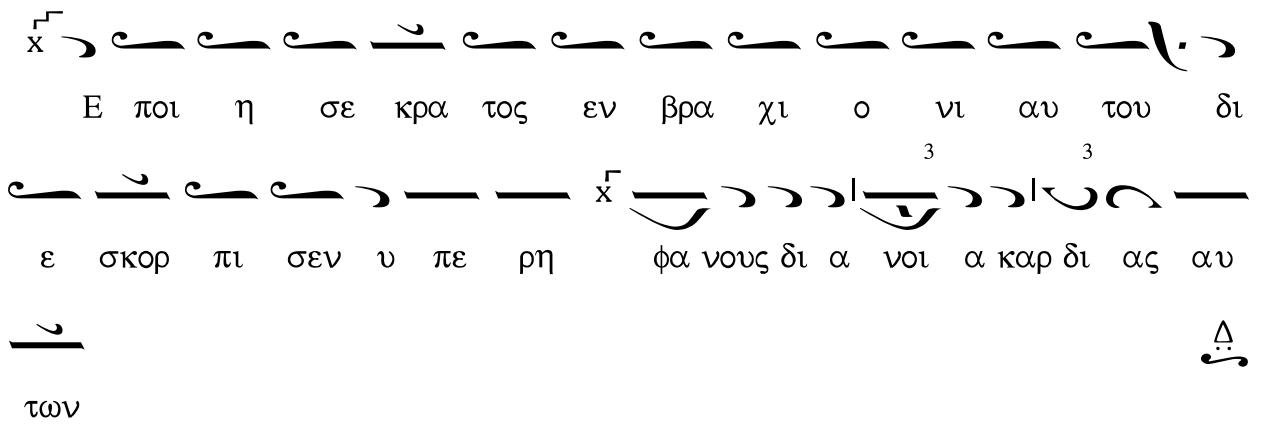
θε ον λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως θε ο το κου σε με

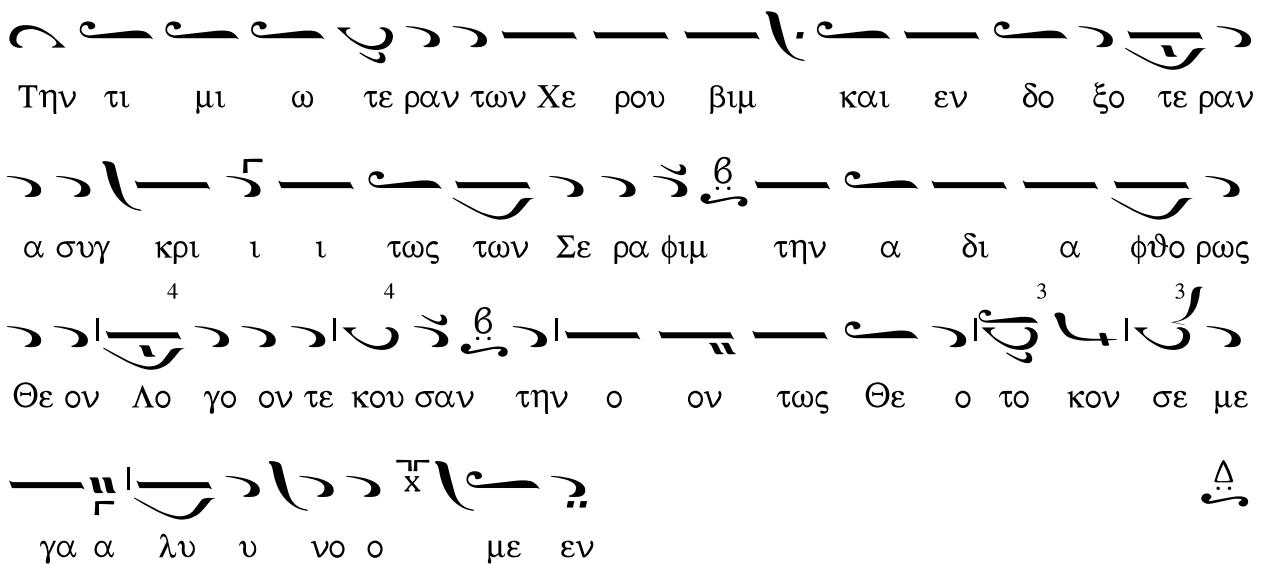
γα α λυ υ νο ο με εν

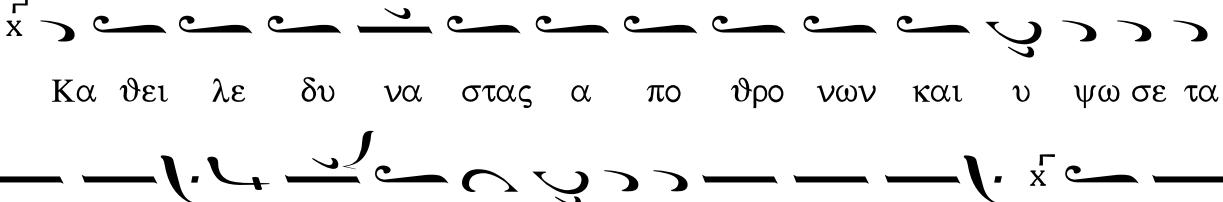
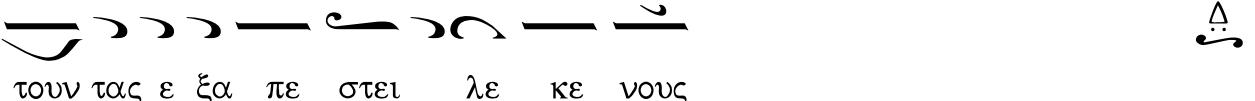

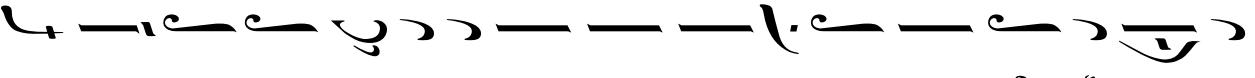
ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αν του και το ε λε ος
 αν του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αν
 τον

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυο ρως
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κου σε με
 γα α λυ υ νο ο με εν

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν του δι
 ε σκορ πι σεν ν πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αν
 των

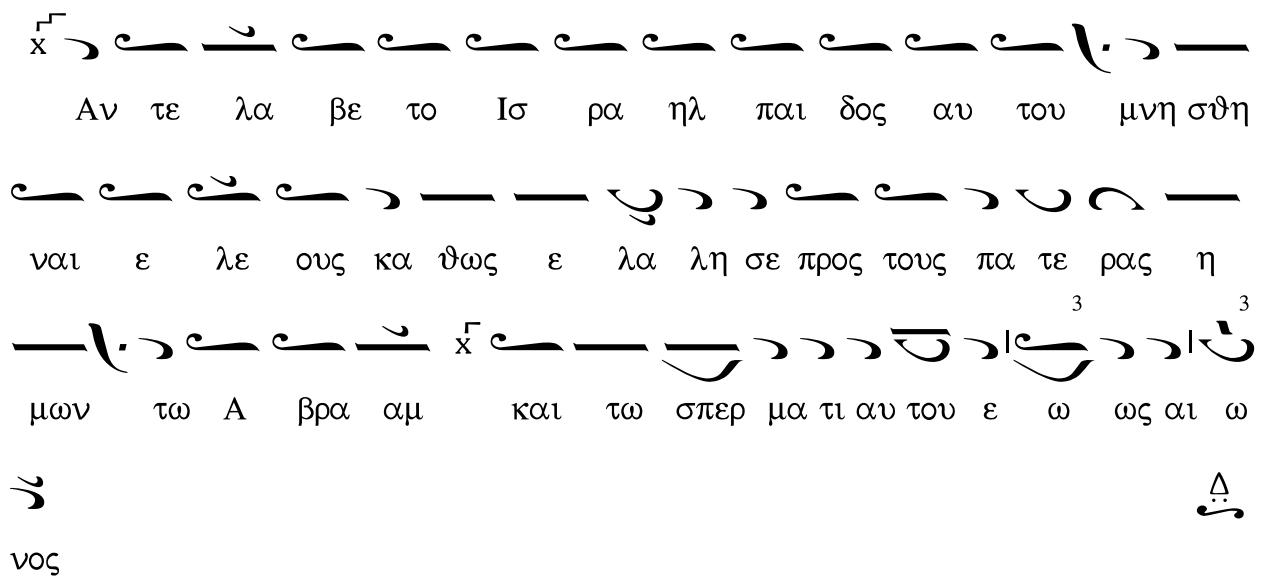

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσι ρως
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με
 γα α λυ υ νο ο με εν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
 πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

 τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυδο ρως

 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κου σε με

 γα α λυ υ νο ο με εν

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη
 ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
 μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αν του ε ω ως αι ω
Δ
 νος

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιδι ρως
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον σε με
Δ
 γα α λυ υ νο ο με εν

Ἡχος ἢ δῆ Νη

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω
 ω τω Σω τη ρι μου

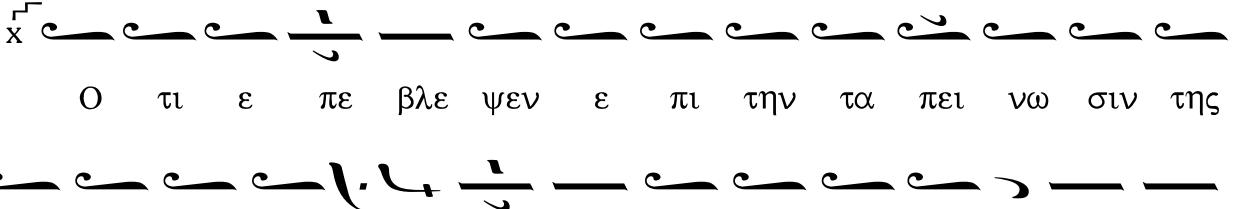
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου
 σε με γα λυ υ νο μεν

Ἄλλως.

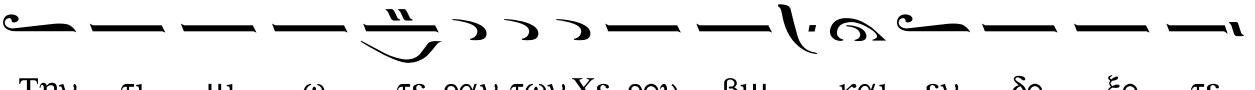
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κου σε
 με γα λυ υ νο μεν

Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε ε με γα
λυ ν νο μεν

 ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
 δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι

 ου σι με πα σαι αι γε νε αι

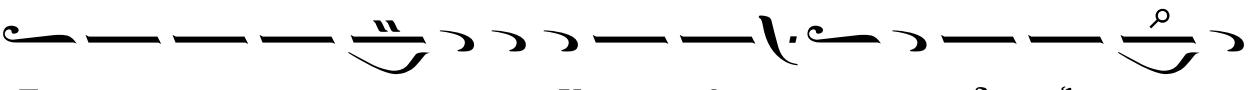

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

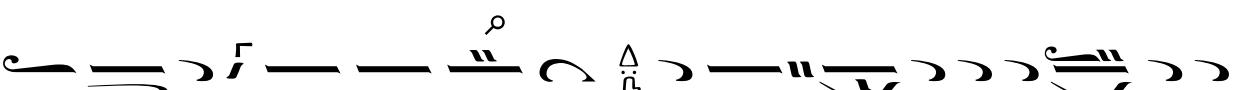
 ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου

 σε με γα λυ ν νο μεν

Ἄλλως.

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κου σε

 με γα λυ ν νο μεν

Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε ε με γα
λυ ν νο μεν

ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αν του και το ε λε ος
 αν του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις αν
 τον

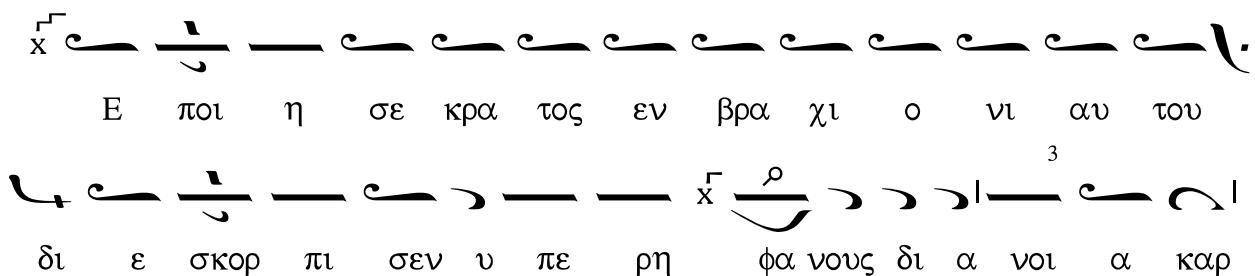
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιθο
 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου
 σε με γα λυ ν νο μεν

Ἄλλως.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κου σε
 με γα λυ ν νο μεν

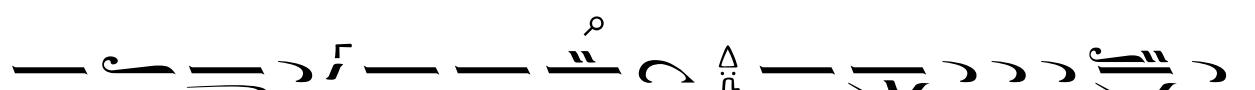
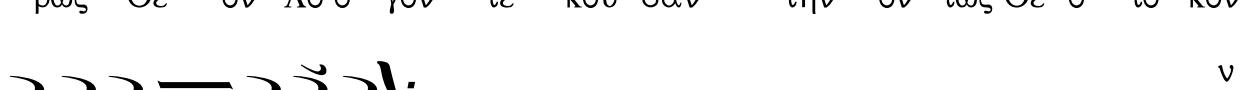
Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε ε με γα
λυ ν νο μεν

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
 δι ε σκορ πι σεν ν πε ρη φα νους δι α νοι α καρ

 δι ι ας αυ των

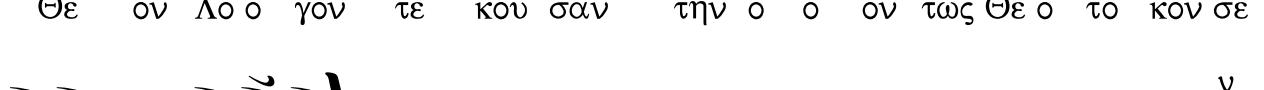

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου

 σε με γα λυ ν νο μεν

Ἄλλως.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κου σε

 με γα λυ ν νο μεν

Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε ε με γα
λυ ν νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου

σε με γα λυ υ νο μεν

Ἄλλως.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

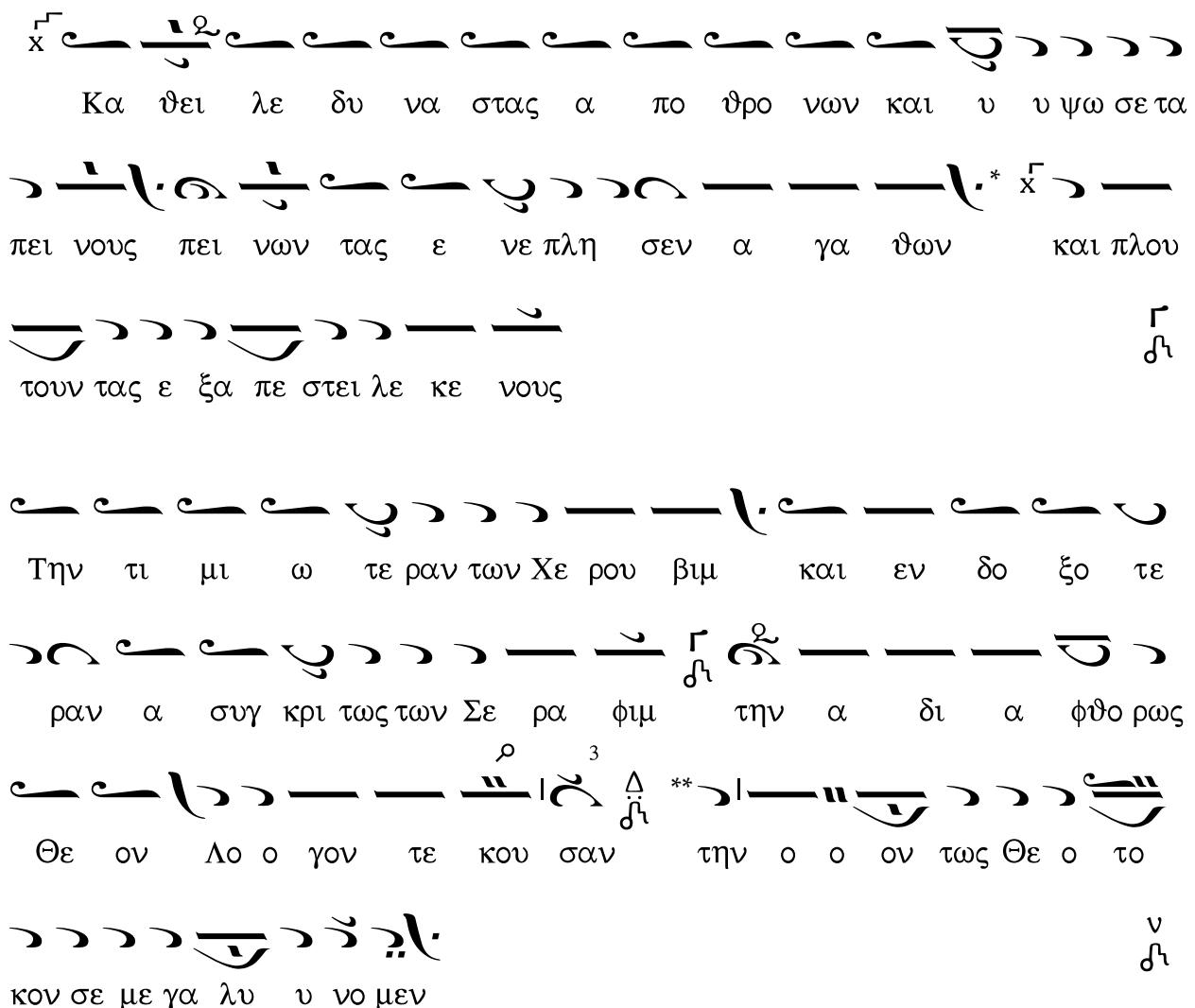
α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κου σε

με γα λυ υ νο μεν

Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε ε με γα
λυ ν νο μεν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υψω σε τα
 πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου
 τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

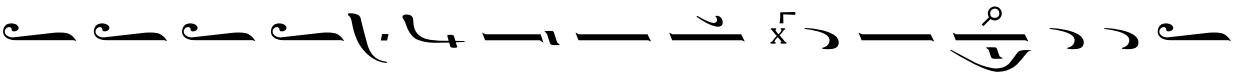
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσι ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το
 κον σε με γα λυ υ νο μεν

Θέσεις Θρασυβούλου Στανίτσα καθ' ύπαγόρευσιν Νικολάου Γιάννου.

 και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

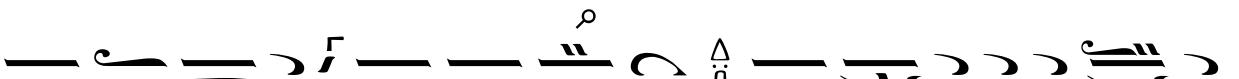
την ο ο ον τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ υ νο μεν

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μη

 συνη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

 τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αν

 του ε ως αι ω νος

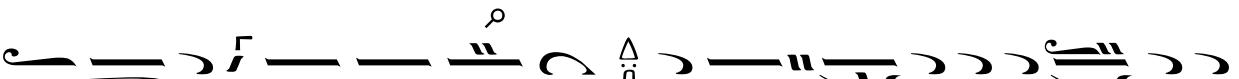

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου

 σε με γα λν υ νο μεν

Ἄλλως.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

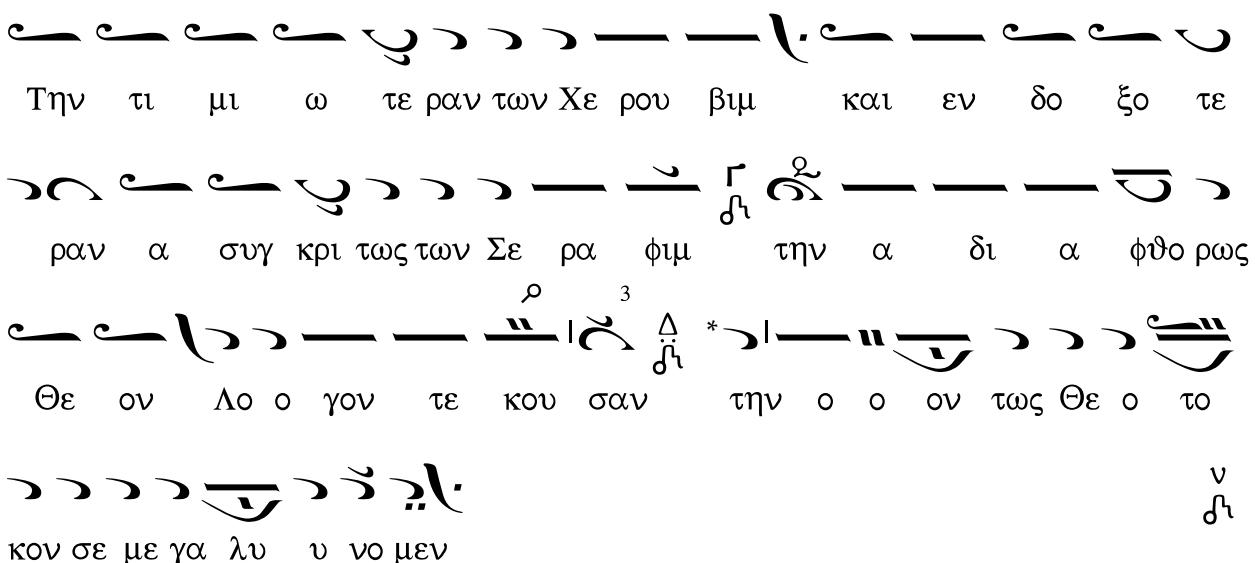
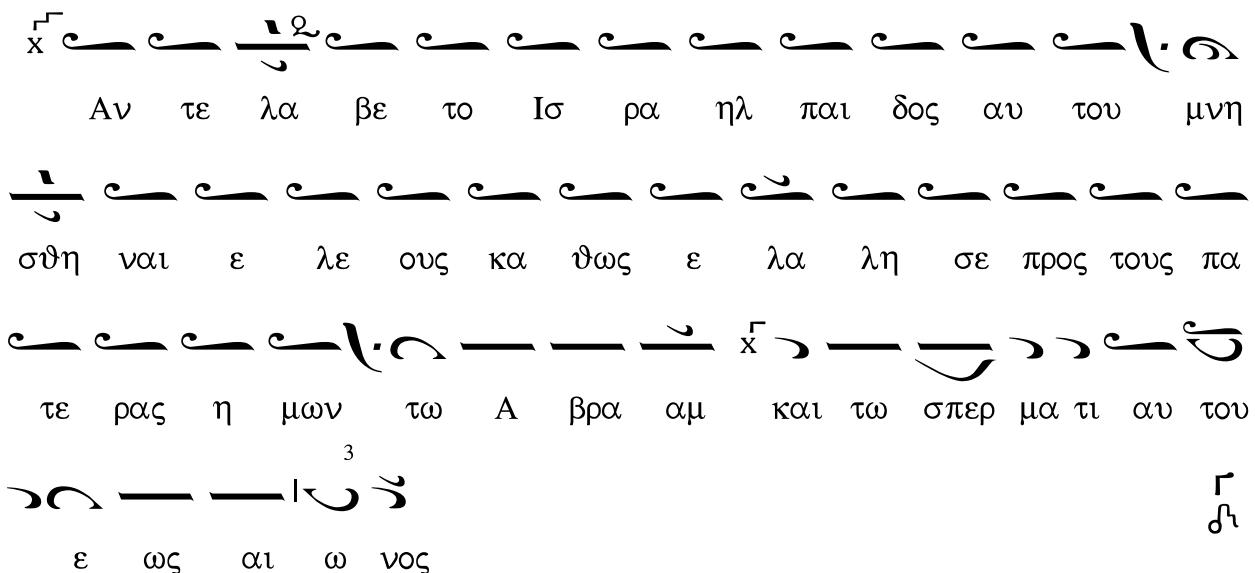
 α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο το κου σε

 με γα λν υ νο μεν

Τὸ κάτωθι κατ' ἐκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου.

την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν
α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φιο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κου σε ε με γα
λυ ν νο μεν

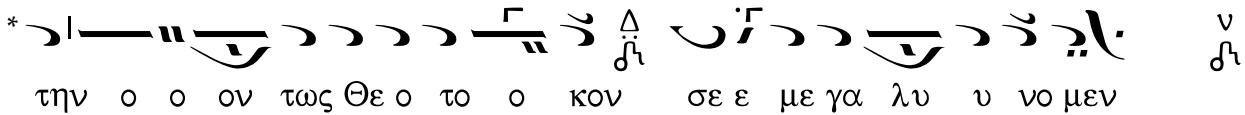
Ἄλλως.

‘Βαρεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θέσις Θρασυβούλου Στανίτσα καθ' ὑπαγόρευσιν Νικολάου Γιάννου.

παραρτήμα

Ἡχος Γα

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και η

γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω

τω Σω τη ρι μου

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

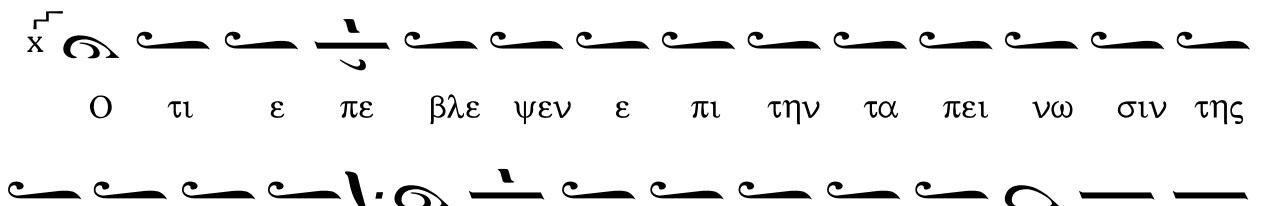
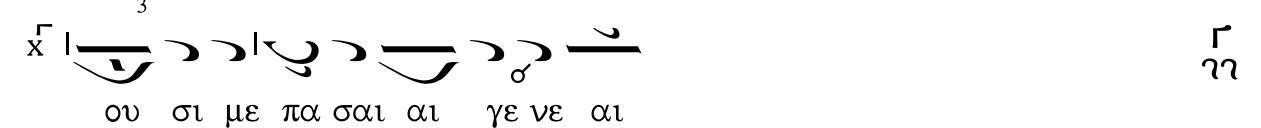
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

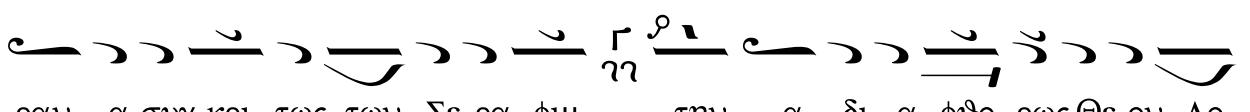
ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με

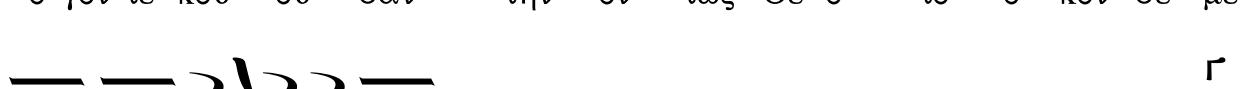
γα λυ ν νο ο μεν

 ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
 δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι

 ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 ο γον τε κου ον σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με

 γα λυ ν νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αν του και το ε λε
 ος αν του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε
 νοις αν των

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

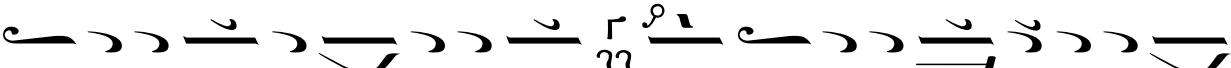
Την τι μι ω τε ραν των^{χε} ρου βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 ο γον³ τε κου ον σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με
 γα λυ υ νο ο μεν

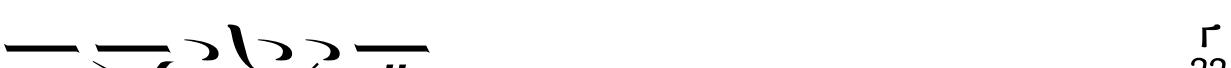

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

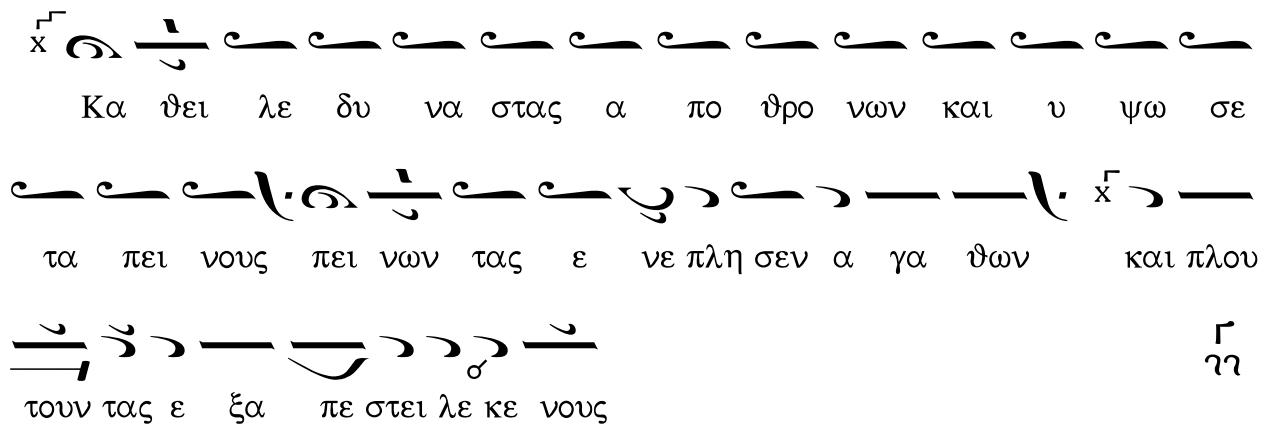

 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ

 δι ι ας αυ των

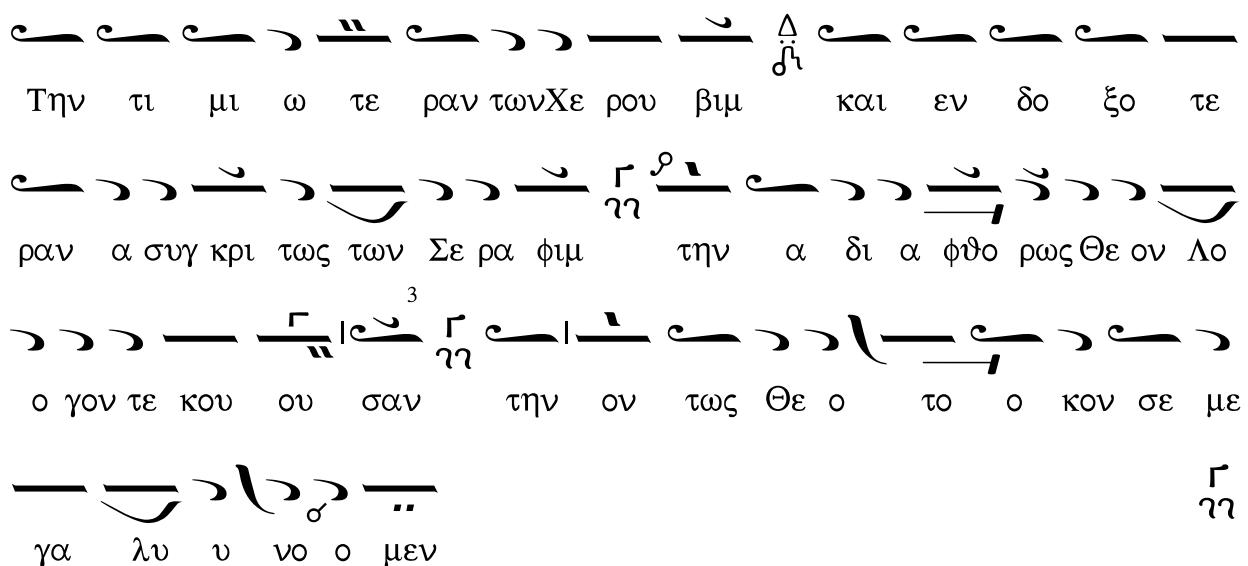
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

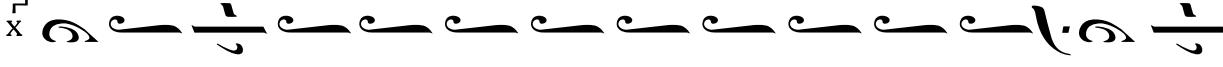

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 ο γον τε κου ον σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με

 γα λυ υ νο ο μεν

 Κα θει λε δυ να στας α πο ϑρο νων και υ ψω σε
 τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα ϑων και πλου
 τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου ον σαν την ον τως Θε ο το ο κου σε με
 γα λυ υ νο ο μεν

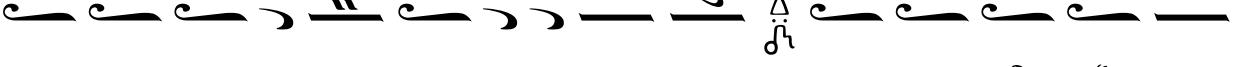

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη

 ναι ε λε ους κα ϖως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας

 η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ωςαι

 ω ω νος

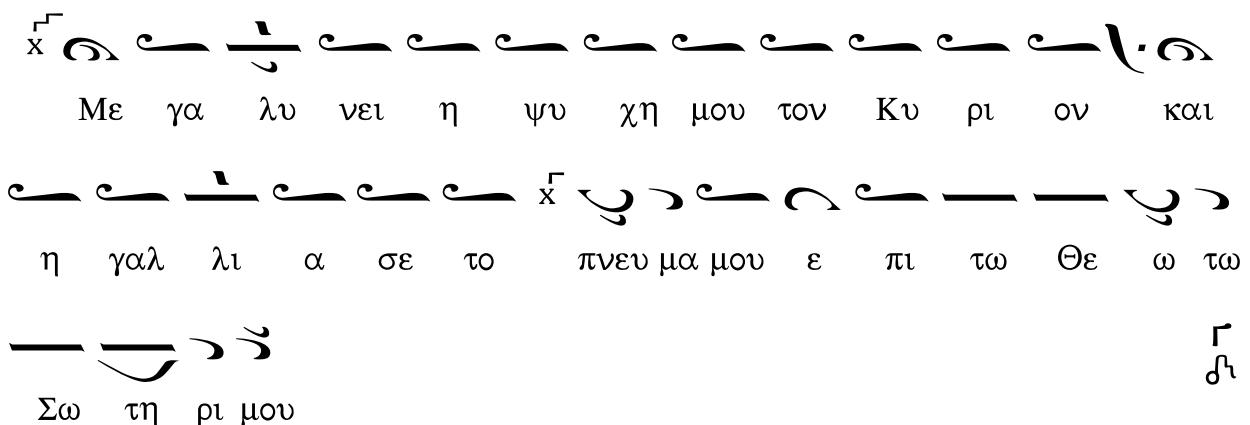
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε

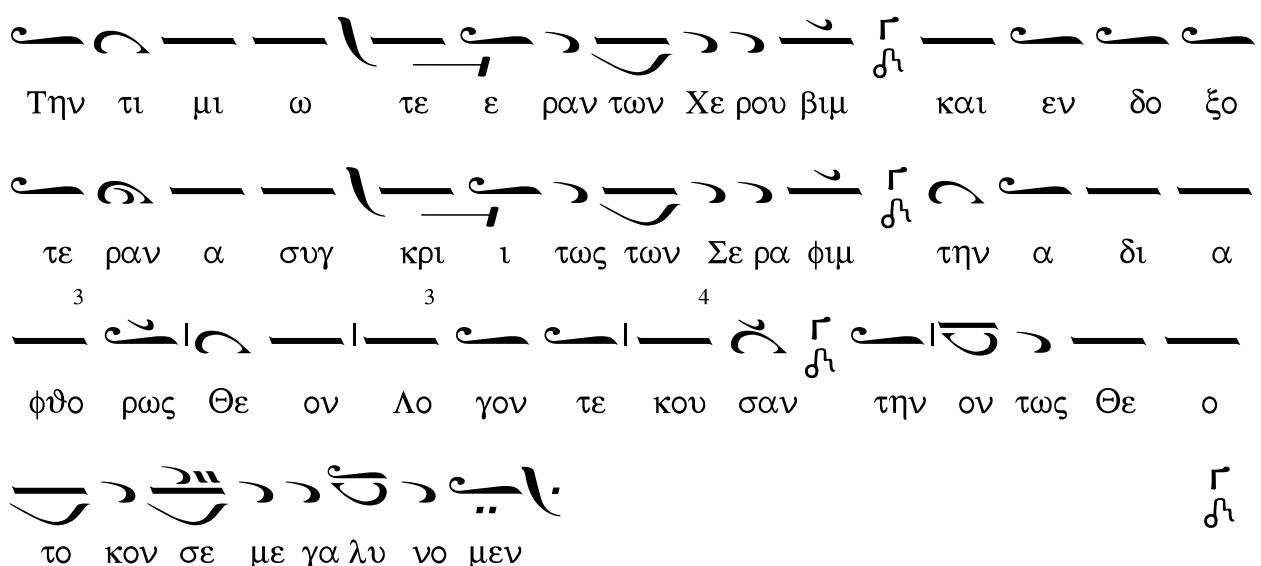
 ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φυσ θε ον Λο

 ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

 γα λυ υ νο ο μεν

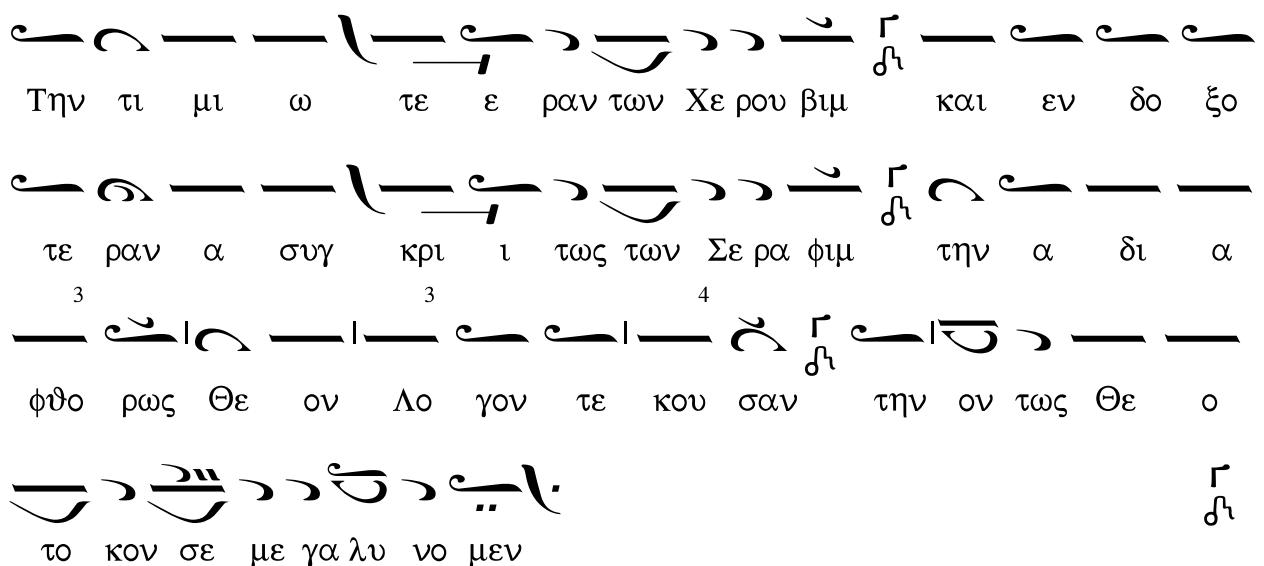

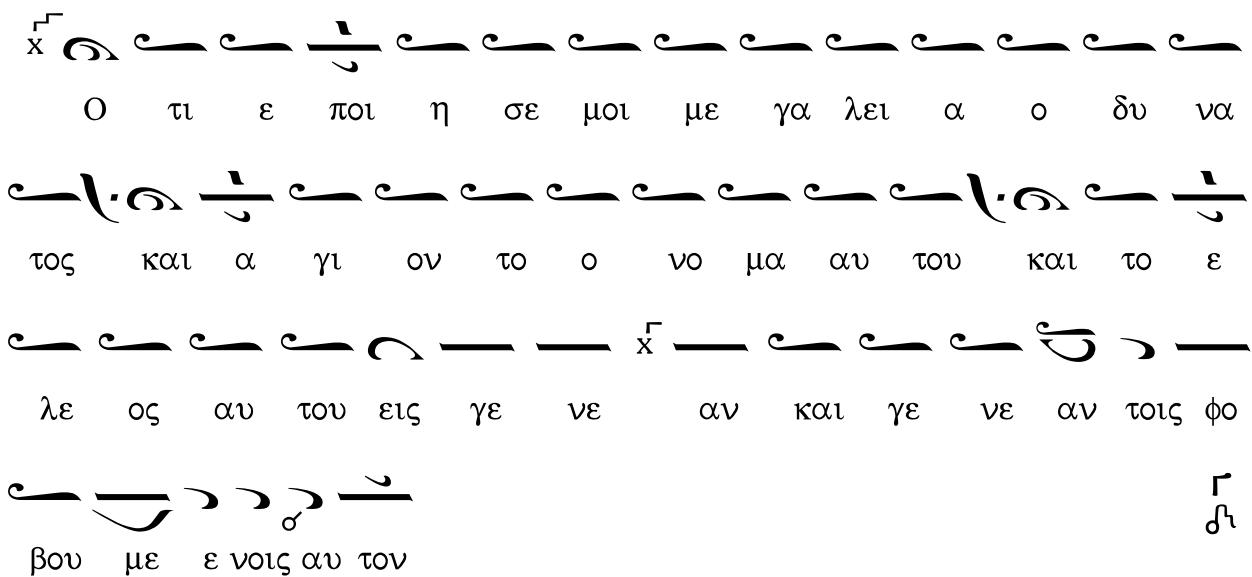
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μουσικῆς Πανδέκτης.

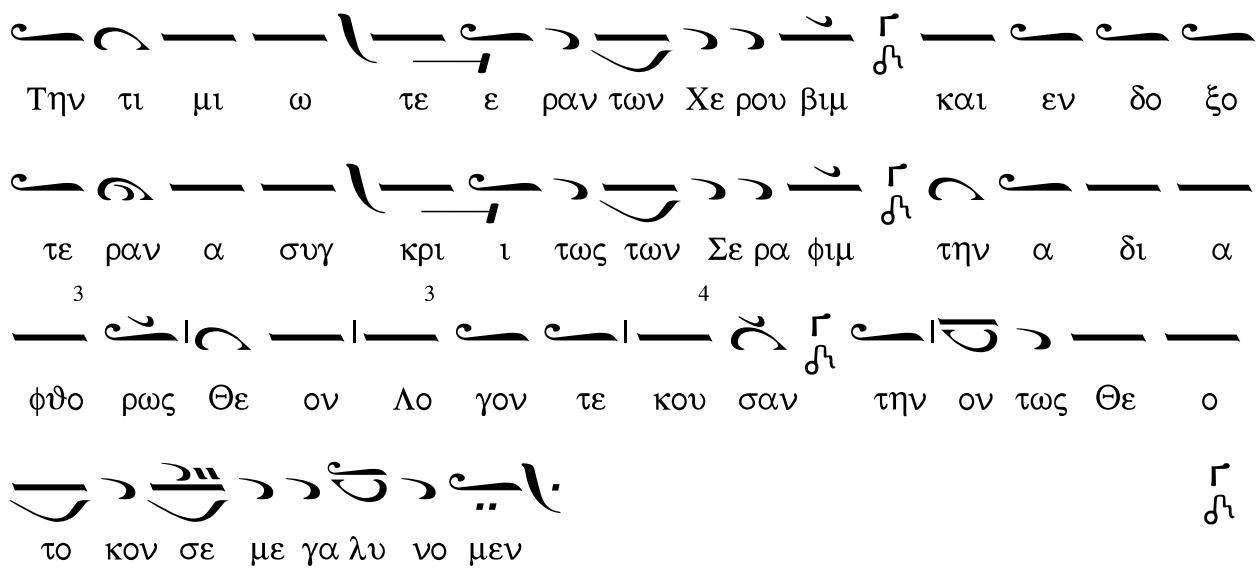

 ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
 δου λης αν του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι
 ου σι με πα α σαι αι γε νε αι

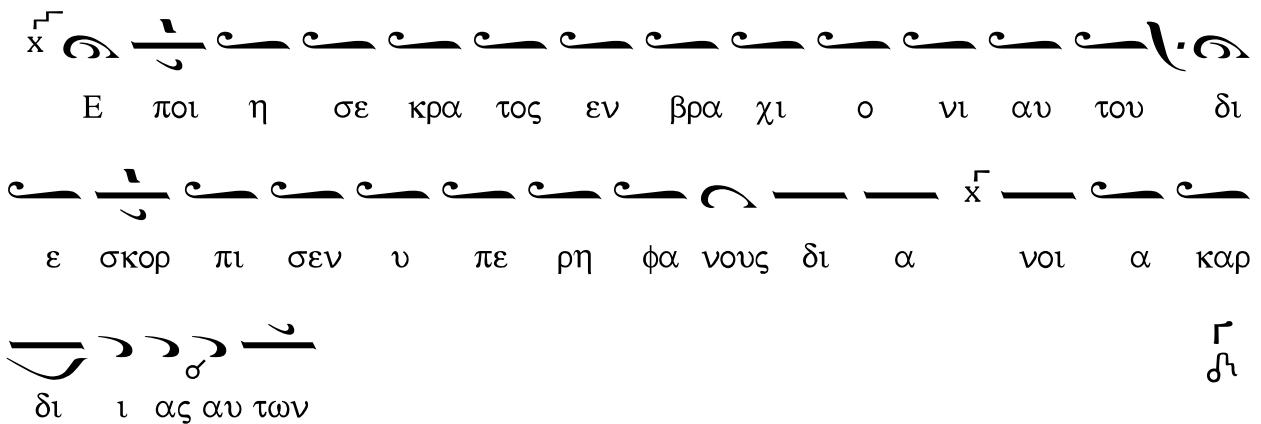
Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 3 3 4
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κου σε με γα λυ νο μεν

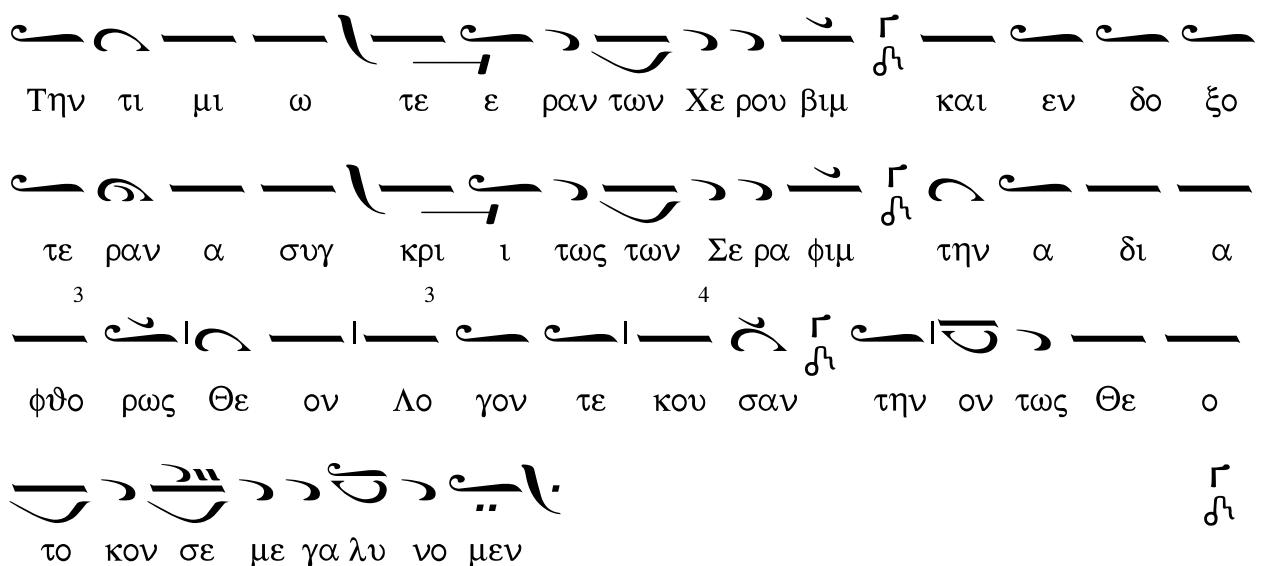

 ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
 τος και α γι ον το ο νο μα αν του και το ε
 λε ος αν του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
 βου με ε νοις αν τον

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χερού βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σερα φιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε με γα λυ νο μεν

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του δι
 ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α καρ
 δι ι ας αυ των

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 3 3 4
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κου σε με γα λυ νο μεν

 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και ν ψω σε τα

 πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και πλου

Γ
δι

 τουν τας ε ξα πε στει λε κε νους

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

Γ
δι

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 3 3 4

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

Γ
δι

 το κου σε με γα λυ νο μεν

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη σθη
 ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε

 ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αν του ου ε

 ως αι ω νος

Μέλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τῆς Μονσικῆς Πανδέκτης.

 Την τι μι ω τε ε ραν των Χερού βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι ι τως των Σερα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κου σε με γα λυ νο μεν

Αἱ κατ' ἥχον «Τιμιωτέραι» Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου
ἐκ τοῦ βιβλίου *Μουσικὴ Πανδέκτη*, ἔκδ. 1851.

Τιμιωτέραι Σύντομαι κατ' ἥχον Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἥχος $\overset{\text{q}}{\text{q}}$ πα $\overset{\text{Δ}}{\text{Δ}}$ ρ $\overset{\text{γ}}{\text{γ}}$

T ην τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ $\overset{\Delta}{\delta}$ και εν δο ξ_0

τεραν α συ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι εφ

θο ρος θε ον λο γον τε χου ου σαν $\overset{\Delta}{\delta}$ την ου τως θε ο τοκον

σε με γα λυ υ νο ο μεν $\overset{\pi}{\pi}$ πα

T ην τι μι ω τε εραντων Χε ρου βιμ $\overset{\Delta}{\delta}$ και εν δο

ξ_0 τεραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως θε ον λο γον τεκουσαν $\overset{\pi}{\pi}$ την ου τος θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν $\overset{\pi}{\pi}$ $\overset{\text{Γ}}{\text{Γ}}$ $\overset{\text{Π}}{\text{Π}}$

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ $\overset{\text{q}}{\text{q}}$ και εν δο

ξ_0 τε ραν α συγ χρι τως τωων Σε ρα α φιμ $\overset{\text{q}}{\text{q}}$ την α δι

α φθο ρως θε ον λο γον τε χου ου σαν $\overset{\pi}{\pi}$ την ου τος θε

σε με γα λυ υ νο ο μεν $\overset{\pi}{\pi}$ $\overset{\text{Λ}}{\text{Λ}}$

Tην τι μι ω τε ραν των Χερου διψι ⁶ λαχαι εν δο ξο
τε ραν α συγχρι τος των Σε ρα φιμ ⁶ λ την α δι α
φθορως Θε ον λο γον τε κουσαν ⁶ λ την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα α λυ νο μεν ⁹ λχος λπ ⁹ ξε

Tην τι μι ω τε ραν των χερου διψι λαχαι εν δο ξο
τε ραν α συγχρι τως των Σε ρα φιμ ⁹ λ την α δι α
φθορως Θε ον λο ο γον τε κουσαν ⁹ λ την ον τως Θε ο
το κον σε με γα α λυ νο ο μεν ⁹ λχος λπ ⁹ Δι

Tην τι μι ω τε ραν των Χερου διψι λαχαι εν δο
ξο τε ραν α συγχρι τως των Σε ρα φιμ ⁶ λ την α δι α
φθορως Θε ον λο γο ον τε κουσαν ⁶ λ την ον τως Θε ο
το κον σε με γα α λυ νο ο με εν ⁹ λχος λπ ⁹ Γα

Την τι μι ω τε ραν των Χερου διμ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγχρι των των Σε ρα φιμ^Γ την α δι α
 φθο ρως Θε ον λο ο γοντε χου ον σαν^Γ την ον των Θε ο
 το ο χου σε με γα λυ ο νο ο μεν ήχος ποδ^Ω Νη
 Την τι μι ω τε ε ραν των Χερου διμ^Δ και εν
 δο ξο τε ραν α συγχρι ι των των Σερα φιμ^Γ δι την α
 δι α φθο ρως Θε ον λο γον τε χου σαν^Γ την οντως
 Θε ο το χου σε με γα λυ νο μεν "Ετερος ήχος ποδ^Ω νη
 Την τι μι ω τε ραν των Χερου διμ^Δ και εν δο ξο
 τε ραν α συγχρι των των Σερα φιμ^Γ δι την α δι α φθο ρως
 Θε ον λο ο γον τε χου σαν^Δ την ον των Θε ο το χου
 σε ε με γα λυ ο νο ο μεν

Αἱ κατ' ἥχον «Τιμιωτέραι» Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου
ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Βιβλιοθήκη, ἔκδ. 1869.

Δ

Την τι μι ω τε ρχν των Χε ρου θιμ ^Δ και εν δο ξο
τε ρχν α συγ χρι ι τως των Σε ρχ φιμ ^Δ την α δι α
φθορως Θε ον Λο γον τε ρχν οο σαν ^Δ την ον τως Θεο το
κιν σε με γα λυ υ νο ο μν

Ετερον.

π

Την τι μι ω τε ε ρχν των Χε ρου θιμ και εν δο ξο
τε ρχν α συγ χρι τως των Σε ρχ φιμ ^π την α δι α φθορως
Θε ον Λο γον τε ρχν οο σαν ^Δ την ον τως Θε ο το ρχν
σε με γα λυ υ νο ο μν

π

6

Την τι μι ω τε ε ρχν των Χε ρου θιμ και εν δο
ξο τε ρχν α συγ χρι ι τως των Σε ρχ φιμ την α δι α
φθορως Θε ον Λο γον τε ρχν σαντην ον τως Θε ο το ρχν σε ε
με γα λυ υ νο μν

Ετερον.

6

Την τι μι ω τε ερχυτων Χε ρου θιμ και εν δο
ξο τε ρχν α συγ χρι τως των Σε ρχ φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο τοκον
σε με γα α λυ νο μεν

Η Τιμιωτέρα.

π

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρου θιμ και εν δι ξο
τε ρχν α συγ χριτωστων Σε ρχ φιμ η την α δι α φθο ο ο
ρως η Θε ον Λο γον τε χου σαν η την ον τως Θε ο
το ο χον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Την τι μι ω τε φαν των Χε ρου Η Τιμιωτέρα. η χ
θιμ και εν δο ξο τε ρχν α συγ χρι τως των Σε ρχ
φιμ. η την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν
την ον τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν Και ουτω. η

Την τι μι ω τεραν των Χερου Βιμ και εν δοξη
τεραν α συγχριτωστων διαρα φιμ την α δι α φθοριος
Θεον Αογον τε κου ου ου σαν την ον τως Θεον

το κου σε με γα λι νι μεν

Την τι μι ω τεραν των Χερου Βιμ και Η Τιμιωτέρα.
εν δοξη τεραν α συγχριτωστων διαρα φιμ την α δι
α φθοριος Θεον Αογον τε κου ου σαν την ον τως Θεον

το κου σε ε με γα λι νο ο μεν

Η Τιμιωτέρα.

Την τι μι ω τε εραν των Χερου Βιμ και εν
δοξη τεραν α συγχριτωστων διαρα φιμ την α δι α
φθοριος Θεον Αογον τε κουσαν την ον τως Θεον
ο το κου σε ε με γα λι νο ο μεν

Την τι μι ω τερχυτων Χερου διημ δη και εν δο ξο
 τεραν α συγχριτωστων Σε ρα φιμ γη την α δι α φθο
 ρησθε ον λο ο γον τε χου ου σαν γη την ον τως Θεο τοκον
πατεριδι
 σε με γα λυ υ νο ο μεν

Την τι μι ω τερχυτων Χερου διημ και εν δο ξο
 τεραν α συγχριτωστων Σε ρα φιμ δη την α δι α
 φθορωσθε ον λο γον τε χου σαν την ον τως Θεο το
πατεριδι
 χου σε με γα λυ νο μεν

Την τι μι ω τερχυτων Χερου διημ και εν δο ξο
 τεραν α συγχριτωστων Σε ρα φιμ δη την α δι α φθο
 ρησ Θε ον λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θεο το
πατεριδι
 χου σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Αἱ κατ' ἥχον «Τιμιωτέραι» Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου
ἐκ τοῦ βιβλίου Ἀναστασιματάριον Νέον Ἀργὸν καὶ Σύντομον μελοποιηθὲν ύπό Πέτρου Λαμπαδαρίου καὶ Ιωάννου Πρωτοφάλτου, ἔκδ. 1905.

Δ

T ην τι μι ω τε ρχν των Χε ρχ 6ψ. Δ και εν δο ξο
τε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειψ. Δ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε και 8 σαν Δ την ον τως Θε ο τοκον
σε με γκ λυ υ νο ο μεν

‘Ωδὴ Θ’. Ἡ Τιμιωτέρα.

χ Β8.

T ην τι μι ω τε ε ρχντων Χε ρχ 6ψ. ρ και εν δο
ξο τε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειψ. ρ την α δι
α φθορως Θε ον λο γον τεχντκν την ον τως Θε ο το κον
σε ε με γκ λυ νο μεν

‘Ωδὴ Θ’. Ἡ Τιμιωτέρα. Η Πζ. χ

T ην τι μι ω τε ρχν των Χε ρχ 6ψ. και εν δο
ξο πε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειψ. και την α δι
α φθο ο ο ρως και Θε ον λο γον τε κου σαν και την
ον τως Θε ο το ο κον σε με γκ λυ υ νο ο μεν

Ἡ Τιμιωτέρα

β γ
λ χ

T ην τι μι ω τε ρχν των Χε ρφ βιμ κκι εν δο
 ξο τε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειμ λ την α δι
 α φθο ορως Θε ον Λογον τε κα σκν την ον τως Θε
 ο το κον σε με γκ λυ νο μεν   Ψάλλεται καὶ οὗτω.   λ
 β

T ην τι μι ω τε ρχν των Χε ρφ βιμ λ καὶ εν δο
 ξο τε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειμ λ την α δι α
 α φθορως Θε ον Λογον τε κα σκν λ την ον
 τως Θε ο το κον σε με γκ λυ νο μεν   λ
 β

Ἡ Τιμιωτέρας   φ γ
λ χ

T ην τι μι ω τε ρχν των Χε ρου βιμ γη κκι εν δο ξο
 τε ρχν α συγ κρι τως των Σε ρχ φειμ γη την α δι α φθορως
 Θε ον Λογοντε κου ον σκν φ την ον τως Θε ο το κον σε ε
 με γκ λυ νο ο μεν   φ
λ

‘Ωδὴ Θ’. Ἡ Τιμιωτέρας Λύττη Β. ρ χ

T ην τι μι ω τε ερχν των χερών βικαιεν δο
ξο τερχν α συγ κρι τωστων Σερχ φειρ θτην α δι α φθο
ο ορως Θε ον Λο γο ον τε κατανθτην ο ον τως Θε ο το
χον σε με γα λυ νο ο με εν
Δ

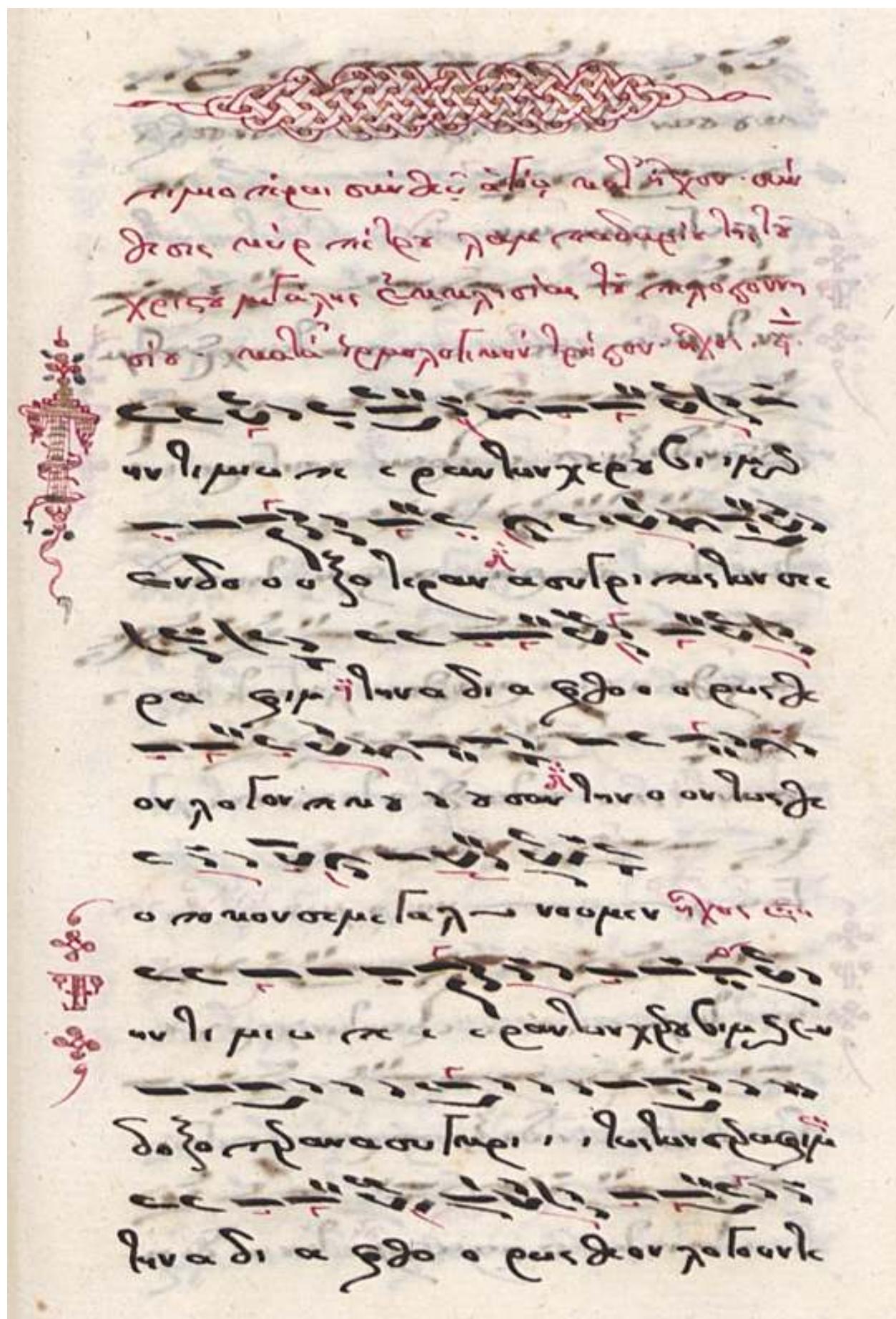
‘Η τιμιωτέρα. χ Γα.

T ην τι μι ω τερχντων Χερ ρικ και εν δο ξο
τερχν α συγ κρι τωστων Σερχ φειρ θτην α δι α
φθορως Θε ον Λο γον τε κα σαν την οντως Θε ο το
χον σε με γα λυ νο μεν
Δ

T ην τι μι ω τερχν των Χερ ρικ και εν δο
ξο τερχν α συγ κρι τως των Σερχ φειρ θτην α δι
α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κα σαν την ον
τως Θε ο το χον σε ε με γα λυ νο ο μεν
Δ

Tην τι μι ω τε ρχντωνχε ρθ θιμ κκι εν δο ξο τε ρχν
α συγ κρι τωστωνΣερχ φειμ^Δ την α δι α φθο ο φως Θε
ον Λο ο γον τε και ο σαν την ον τωσ Θε ο το κον οε ε
με γκ λυ ο νο ο μεν

Αἱ κατ' ἥχον «Τιμιωτέραι» Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου
κατὰ γραφὴν Ἀποστόλου Κώνστα ἡ Κωνστάλα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας
Παπαδικῆς (Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη, ἀρ. χφ. 1869, χρονολ. 1821).

1. *Lev. 10:1-11*
2. *Lev. 10:12-15*
3. *Lev. 10:16-20*
4. *Lev. 10:21-25*
5. *Lev. 10:26-30*
6. *Lev. 10:31-34*
7. *Lev. 10:35-36*
8. *Lev. 10:37-39*
9. *Lev. 10:40-45*

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Βιογραφικὸν Θρασυβούλου Στανίτσα.....	ii
Πρόλογος Εἰρήνης Τσαμκιδάνη	iii
Άντὶ προλόγου	vi

Αἱ κατ' ἡχον «Τιμιωτέραι» Θρασυβούλου Στανίτσα. Απομαγνητοφωνημέναι ἐκτελέσεις.

῾Ηχος α'	1
῾Ηχος β'	12
῾Ηχος γ'	20
῾Ηχος δ'	26
῾Ηχος πλ. α'	34
῾Ηχος πλ. β'	42
῾Ηχος πλ. δ'	48

Παράρτημα

῾Ηχος βαρὺς.....	63
῾Ηχος πλ. δ' κατὰ τριφωνία.....	69
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Πανδέκτη.....	75
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ βιβλίου Μουσικὴ Βιβλιοθήκη.....	78
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου ἐκ τοῦ Αναστασιματαρίου Ιωάννου Πρωτοψάλτου..	82
«Τιμιωτέραι» Πέτρου Πελοποννησίου κατὰ γραφὴν Αποστόλου Κώνστα.....	86